

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

לפני כבוד השופט עזריה אלקלעי

התובעים 1. בנימין נתניהו

2. שרה נתניהו

נגד

יגאל סרנה

הנתבע

נוכחים:

בא כח התובעים – עורך דין ד"ר יוסי כהן והמתמחה תום חן
הנתבע בעצמו ובאי כחו – עורך דין ליאור אפשטיין, עורך דין אביגדור פלדמן ועורכת דין סופיה אורטנברג

פרוטוקול

ב"כ הנתבע מסכמים:

עורך דין ליאור אפשטיין

12 מוסכמות יסוד בעולם לשון הרע, בית המשפט מכיר ובקיא בהן ... כמובן הוצאת ספרים "החיים" נ'
13 רשות השידור, יש לאפשר למבקרים להשמיע את דברם ללא מורא ופחד, שכן הביקורת היא אחת
14 מהערכים המרכזיים של המשטר הדמוקרטי, אני מפנה לקראוס נ' ידיעות אחרונות. אנחנו נגיש את
15 כל פסקי הדין. ראש וראשון בשיקולים לקח בית המשפט באבנר נ' שפירא. "באיזון זה בין הערך
16 האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך
17 בדבר חופש הביטוי. [...] במקרה של ספק, עדיף "לטעות" לטובת חופש הביטוי". רוצה לומר, בהיבט
18 לשון הרע, בשאלת העילה, הוא ניתוח הפוסט כולו, רבות עסקנו במשפט הזה בשאלה האם אמת;
19 אמת היא מסקנה שהיא תולדה של רצף של עובדות; עובדה, בעולמנו המשפטי, יש לה ערך משקלי
20 אובייקטיבי-משפטי. בית המשפט הוא האמון והוא היודע לקבוע בה ערך אובייקטיבי, האם העובדה
21 הזאת היא כוזבת או האם היא הוכחה; אין די בקיומה של עובדה כדי להגיע למסקנה של אמת. אמת
22 משפטית איננה בחינת עובדה, אלא רצף העובדות בקונטקסט שלהן, באמירה שלהן, באופן שבו הובאו
23 תחת המבחנים שצינתי עכשיו. הפוסט בתיק הזה, יש בו, בעיקר, מאבק אידיאולוגי שווה ככל שהוא
24 שווה באתרי האינטרנט. המאבק האידיאולוגי הזה, ברור שהוא מותר, ויותר מזה – הוא מוגן; הוא
25 מוגן על אף הזעם שעולה ממנו.

26 אני עובר על הפוסט, כי נדמה לי שהוא נשכח מכולנו, כי עסקנו בקטטת העובדות. שתי השורות
27 הראשונות הן, נדמה לי, על דעת כולנו, מוגנות: "יש חיים גם בזמן ביבי. אבל האויר מורעל. הנפש
28 קצה. המשאבים מדלדלים. אתה רואה גם בחדרי המיון, כמו הערב, את המאמץ ואת קוצר המשאבים
29 [...]". הוא מוגן כמעט כבקדושה. אזרח, אדם, מבטא את עצמו. הדברים שיקראו להם 'הסתה' בין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 אותם רצף עובדות שבמשקל מצטבר צריכות להיות נכונות ולא כוזבות לבין אותה חירות כמעט בלתי
2 מוגבלת לחשוב ולהגות את דעתך. הזעם הזה מקובל גם על התובעים – הזעם הזה לא נתבע, זה אותו
3 פוסט ראשון, ואיש לא בא בטענות אליו, אבל זה לא חמלה של התובעים כלפינו, זה ערך מקודש, כפי
4 שעלה בחקירתו של מר פלדמן את התובע. אני עובר על הפוסט שלנו, שכזכור, הגנת האמת דיברתי,
5 בחינתה של האמת בכלל. על אף שמופיעים שלושה פרסומים בתיק, הראשון שבהם היה דוגמה,
6 לטעמי, לעוצמתו של חופש הביטוי והשלישי, אותו 'Meme', הקריקטורה שהועברה ברשת, יש
7 לה ערך מוחלש בטרם עולות ההגנות.
8 בית המשפט צולל אל הפוסט עצמו בסוף כדי לערוך את הניתוח – שתי השורות הראשונות נראו אולי
9 תמימות: **"תרדפו את שוברים שתיקה. הכו בשמאלנים. חבטו באשכנזים. רוצצו תחקירנים. חסמו**
10 **פיסבוק. סיתמו פיות. תעלימו את המציאות"**; נדמה לי שבסיכומיו של מר פלדמן הוא ינסה להראות
11 ששתי השורות האלה אינן מחוץ לתביעה. לא רק שיש להן משמעות אדירה, אלא שבעולמן של רצף
12 העובדות, שצריך לייצר מסה קריטית של נכונות, הן מבואה אל הנטיה ההכרחית לטובתו של הנתבע.
13 לא רק שמותר להגיד את זה, צריך לקבל את אישורו של בית המשפט. לדעתי, זו דעה שיש להגן עליה
14 והפסיקה משכה את השמיכה הזאת לא רק לאותם צקצוקי לשון של נימוס, באמת מותר לאדם לדבר.
15 כשאנחנו באים לבחון את האמת, יש להציב בערכי המשקל האם זו דעה לפי הפסיקה; והדעה
16 מתפשטת ומטה את בחינתה של כל עובדה כשלעצמה.
17 המשך הפוסט: **"אבל כשבלילה (מעשה שהיה) נעצרת שיירת ראש הממשלה הכבדה, ארבעה רכבים**
18 **שחורים ועוד ועוד מאבטחים ומגינים ורכבים [...]"** – עד כאן, ככל שימצא שהעובדה הזאת היא
19 כוזבת, ותכף אני אפרט את העובדות כפי שאמרתי, שיש לנו יכולת ראייתית לקבל עליהן קיבוע
20 כעובדה לא כוזבת ועובדה שלא הוכחה, למלל הזה עד כאן אין ערך כלל לכשעצמו, הוא לא מלמד דבר
21 ובטח-ובטח הוא מותר ומוגן. עצם הניסוח מוציא את התיאור בכלל מידיעה חדשותית. הסוגריים,
22 **"מעשה שהיה"**, הפסיקה זרועה כולה לכך שבלשון הרע יש לבחון את הטון ואת לשון הסגנון – פסקי
23 דין שונים התירו להגיד מילים נוראיות, מילים שהן גידופים ועלבון, עד כדי המילה עם האות השביעית
24 והמילה שמתחילה באות נ, ופסקי דין בנסיבות מסוימות קיבלו אותן כלא אמירה של לשון הרע או
25 ציונה של עובדה בכלל. השיח המתרחש בפייסבוק, כשמופיע בסוגריים **"מעשה שהיה"**, אולי
26 הסאבטקסט, **מעשה שהיה או לא היה**. כך או כך, שלוש וחצי השורות הראשונות בפוסט הארוך הזה
27 אינן נוגעות כדי עילה של לשון הרע.
28 אז נאמר המשפט **"ונפלט ממנה בחושך אל כביש 1, בצעקות, גבר לא צעיר שהוא עילת הכל, [...]"** –
29 סוף המשפט הוא לא לשון הרע, אלא עילת ההגנה – לנתבע יש ביקורת מאוד קשה כלפי התובע, ראש
30 הממשלה. אכן, העובדה **"נפלט ממנה"**, בהתעלם מפרטי ההוואי והלוואי, שזה היה בחושך, בכביש 1,
31 שלא רק שאין שם את שמם של התובעים, אין שם אירוע ברמה חדשותית. על כן, החושך הוא פולקלור
32 שלא מעלה ולא מוריד והמילה **"נפלט ממנה"** מתנדנדת במשפטנו זה בעולמה הסבוך של ממלכת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 הראיות ובשאלות מורכבות של נטל ונטל נגדי, שאת כולן אני חוסך מבית המשפט בסיכומים, כי הוא
2 יודע אותם. שאלות בעד שהביא או לא הביא, אבל התרועה החיצונית, אותה עובדה, "נפלט ממנה" ...
3 הנטל הוא על הנתבע, בפני בית המשפט עד שסירב ... שהוא כולו בשליטתם של התובעים. בכל פרטי
4 ההתנהלות היומיומית שלהם ועל אף שבידם היה להציג בפני בית המשפט עדות מובהקת,
5 אובייקטיבית, לעניינה של עובדה זו, הטילו התובעים, כדרכם, הכל על תעלול ראייתי המציב את בעל
6 החירות לחופש הדיבור כמי שצריך לבאר עובדה אחת עד כדי הוכחה ללא ספק, באופן שראש
7 הממשלה נפלט או לא נפלט. לצורך הגנתה של האמת דיברתי, שאף אין די בשיויון הראייתי
8 ובכישלונם של התובעים להביא עד שבשליטתם, כי אז, על אף קיומה של העובדה הזאת, על אף אם
9 לא הוכרעה ראייתית לטובת הנתבע.
10 המשכו של הפוסט "כי אישה אחת לא רוצה שהוא ישאר איתה באוטו ושמה ללעג את כל האבטחה
11 ובעצם את כל המדינה [...]..." ככל שאנחנו מבודדים את המשפט הזה, העובדה המחויבת בהוכחה –
12 "לא רוצה שישאר איתה באוטו" וכל החלק שאמרתי על החלק של ה"נפלט" אני אומר על זה. ההשמה
13 ללעג היא בוודאי דעה, אולי היא לא נעימה, אבל אני חושב שמהוכרע שעניינו של הדפוס הוא ממך
14 ההגנה, אותו הדבר – מותר לציין ככל שיהיה, לא ניתן לייחס לו עובדה שאיננה בת הוכחה והעובדה
15 שאיננה בת הוכחה היא שהאישה האחת לא רוצה שבעלה יהיה איתה באוטו, אישה ששמה לא מצויין.
16
17 כלל יסוד בבחינתו של פרסום כלשון הרע הוא לא כיצד תופסים התובעים את האמירה עליהם, אלא
18 כיצד באופן אובייקטיבי תופס בית המשפט או הציבור את האמירה. לשון הרע היא אמירה
19 אובייקטיבית ובחקירה הנגדית עלה הזעם הרב של התובעים לגבי עובדת היותו של הפוסט לדברים
20 שאינם אובייקטיביים. באותה חקירה, באופן קצת מפתיע בעיני, בחרה התובעת לציין את הסיבה של
21 אותו פוסט בבחינת טפטופי ארס [מגיש את פסק הדין בעניין שרה נתניהו נ' רשת שוקן]. באותה
22 חקירה היא הפנתה לאותו פסק דין, בו אני מפנה לפסקה 57 ו-58 ואני מייחד את זה לעניין מהימנותה
23 של התובעת. התובעת פירטה ארוכות בפרוטוקול את העובדה שכבוד השופט נעם סולברג קיבל את
24 תפיסת עולמה לגבי זה שאותם טפטופי ארס אינסופיים פוגעים למעלה מכל מידה, ועל כן ערכם לא
25 במשקלם, אלא בהצטברותם עד המשפט "הגדיש את הסאה". התובעת תיארה באופן לחלוטין לא נכון
26 את פסק הדין שניתן בעניינה אז, אני מפנה לפסקה 58: "דעתי נוטה בעניין זה לעמדת הנתבעים. ניכר
27 בתובעת שיש לה 'בטן מלאה' על התקשורת מחמת פירסומים רבים שנעשו בגנותה [...] אך המשפט
28 אינו משפט נגד התקשורת בכללותה, אלא נגד הנתבעים, וגם זאת, בקשר לשני הפירסומים דנן; הא
29 ותו לא". פעם אחת לשון הרע היא שאלה אובייקטיבית; פעם שניה התובעים בחקירתם הנגדית חשפו
30 בפני בית המשפט שהעניין שלהם איננו בפרסום עצמו או שהם פשוט מנצלים את הפרסום מחוץ
31 לעולמו האובייקטיבי. העובדה שהתובעת מציינת דברים שלא נכתבו בפסק דין בעניינה, יש לה ערך
32 למהימנות עדותה ועדותה רלוונטית רק לנקודה אחת – היא מעולם לא רבה עם בעלה והיא מעולם לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 רצתה שהוא לא יהיה איתה באוטו. כל הדברים מעלים את השאלה האם בכלל קיימת עילה מתוך
2 פוסט שכזה. אני מפנה לרע"א 10520/03 בן גביר, מפנה ל-6685/02 דוידוביץ' יהונתן נ' שנקר, שם היה
3 גם 'פסיכופט', גם 'נוכל'. הציטוט מע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ': נפסק שיש לבחון
4 את הטקסט בראיה כוללת ובמבט רחב וכי "[...] יש לייחס לביטוי את המשמעות הסבירה של
5 המילים, לפי הקשרן תוך התחשבות באופיו של הז'אנר, ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם
6 הסביר. יחד עם זאת, כאשר בית המשפט נתקל בקושי פרשני, עליו להעדיף את הפרשנות לפיה
7 הביטוי איננו מהווה לשון הרע".
8 בכניסה למבואה, לעילה, בטרם בחינתם של ההגנות, אנחנו מוצאים פוסט שמתנדנד בין עניין בן גביר
9 לבין עניין הרציקוביץ' בו האמירה הכללית, הטקסטואלית, איננה מעמידה בכלל עילה של לשון הרע.
10 סעיף 4 לפקודת הנזיקין קובע: "לא יראו כעוולה מעשה, שאילו היה חוזר ונשנה לא היה בו כדי ליצור
11 תביעה לזכות נוגדת, ואדם בר-דעת ומזג כרגיל לא היה בא בנסיבות הנתונות בתלונה על כך";
12 הציבור, האדם הפשוט, שאומרים לו אשתך זרקה אותך מהאוטו לא יראה בביטוי הזה, אלא ביטוי
13 מעליב. אם מר נתניהו היה אומר לסרנה אשתך זרקה אותך מהאוטו ומהדירה זה היה מעמיד לו זכות
14 לתביעה נגדית? הכל כתוב אז-אז-אז. ברור שהמעשה, רואים אותו כראשיתו עוולה, ברור שהאמירה
15 כעצמה, בלי שהוכחה כשלעצמה, יש בא לשון הרע. אנחנו פורטים את המילים, אז מה המילה?
16 "נפלט"? צעקו עליו? המחוקק ראה לעצמו לפרק את החשמל הסטטי הזה, המחוקק ראה לעצמו דרך
17 להכות את זה שמנצל מהלכים פנימיים... החוק כן מרשה להגיד את זה למי שמבין את הרכבו "אם
18 היה חוזר ונשנה" – אם נתניהו היה אומר את זה לסרנה "לא היה בו כדי ליצור תביעה לזכות נוגדת,
19 ואדם בר-דעת ומזג כרגיל לא היה בא בנסיבות הנתונות בתלונה על כך" – אין לי בעולמי מזג כרגיל
20 יותר ממה שאני טוען בפניו – אני מצטער שזה מונח ככה, אני מצטער שזה ראש ממשלה שתובע, אבל
21 מה שהם אומרים שמותר לי להגיד את זה לאדוני ברחוב ולא לראש הממשלה, לראש הממשלה יש
22 מעטה נוסף לסעיף 4.
23 יכול להיות שאם לא הועמדו מגדלי הראיות והעובדה שלא הביאו עד פשוט ועובדת היותן של שתי
24 אמירות בתוך הפוסט כמשפיעות על אמיתות הפוסט – שהמשמעות היא שמכים את שוברים שתיקה.
25 אמיתותו של הפוסט היא אמירתו של דפוס; אותו דפוס, לאורך ניהול המשפט, שאלו אותנו רבים לגבי
26 האופן שבו בית המשפט התווה את חקירתנו. העיסוק במשפט הוא עיסוק עובדתי בשאלה מסוימת
27 ועובדת היותו של הדפוס וביטוי כדפוס – ודאי שהיא מוגנת ומותרת. עמד התובע ולמראה עשרות
28 ומאות פרסומים עליו, חמורים פי כמה וכמה אמר למר פלדמן זה עדיין בתוך המקום שלא נמצא
29 כעובדה כוזבת. לכן, עובדה כוזבת נוראית "לא רוצה שיהיה איתה באוטו", אם היא לא הצליחה לטפס
30 למקום של איזון מבחינה ראייתית ואם לא הצליחה להימצא כלא בעלת משקל סגולי בפוסט כדי
31 להפוך אותו לאמת, הרי שהיא מתנפצת על סעיף 4; ואם לא עשתה את זה, היא מתנפצת לפי תום
32 הלב. היה משפט שאמר הנתבע בחקירה הנגדית שעורר תגובות, הוא אמר מעבר למה שעשיתי, להבנתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 אני לא צריך לעשות. אלא, כדרכם של החיים, החיים יותר מורכבים, זה לעניין תום הלב, לא לעניין
2 האמיתות – 35 שנה אני עיתונאי, יש לי כלים מסוימים לקבל מידע. יש דפוס שחוזר על עצמו
3 בהתנהגות של בני הזוג ובית המשפט אומר שזה לא בפנינו ולא צריך להוכיח את זה. אדם רשאי לסבור
4 את זה ולהגיד את זה, אסור לחבר לזה עובדה כוזבת, אלא שהגנת תום הלב מתייחסת בדיוק באותם
5 דגיגים של עובדות שלא הוכחו שהסתננו אל תוך הדיבור. אומר הנתבעתה לי תום לב מלא כשכתבתי
6 את זה, לא הייתה לי פעולה עיתונאית מושלמת שכתבתי את זה; לא כתבתי את זה בשום כלי תקשורת
7 אמר עורך דינו; האיש הישר הזה לא הכחיש עד עכשיו שהוא מאמין בזה עד עכשיו. לכן, כתב ההגנה
8 מפויס עם רכיב העובדות שקשה להוכיח נפלט בצעקות; היא לא רוצה שיהיה ברכב.
9 על הפוסט השלישי אין מה להגיד בעניין התובעת, כי היא לא שם; התובע, ספק אם שמה, הרי זו
10 קריקטורה. אגב, קריקטורה שנעשתה על ידי מישהו אחר, קריקטורה מתגאה בכזב שבה, אף אחד לא
11 חשב שזה צילום של אחד מהחברים הטובים שמלווים אותנו כאן, ולכן אין פוסט שני כלפי התובעת
12 וכלפי התובע. אני תמה איך הוא, בהעדר האדם עצמו...
13 לעניין הגנת תום הלב, איננו נמצאים בעולם התקשורת, ההגנה איננה נשללת בהעדר התנצלות. גם
14 המכתבים, עובדתית, שהופיעו בתיק, מכתב ההתרעה, בינו לבין כתב התביעה חלפו כ-72 שעות,
15 המכתב נשלח במייל. בינו לבין כתב התביעה היה קריקטורה והדף של הנתבע היה חסום והוא היה
16 בחו"ל.

17
18 אני מסכם: ספק לגבי קיומה של העילה. ספק רב אם העובדות הלא מוכחות הן כוזבות ברמה כזאת
19 שמאפשר להגיד שהפוסט אינו אמת, ואף אם כן הוא נמצא עמוק בתוך הדעה המקובלת לבטא אותה
20 בשיח הציבורי. אם לא די בכך, סעיף 4 לפקודת הנזיקין שם את האמירות האלה במקום שבתי המשפט
21 יכולים לצמצם לכדי עוולה שלא נעשתה. הכל ביחד מתחבר לתוך המדיום – מדיום חדשני, עליו חלים
22 כללים חדשים.

עורך דין אביגדור פלדמן

25 אני רוצה להציע מושג חדש יחסית בעולם המשפט שנותן לנו פרספקטיבה אחרת גם על חוק איסור
26 לשון הרע: "תביעת השתקה". מושג שמוכר בעולם, בארצות הברית, באנגליה ולאחרונה גם מחלחל
27 את תוך המשפט שלנו. הביטוי הצח ביותר של מהותה של תביעת השתקה נאמר בבית המשפט המחוזי
28 בתל אביב בעניין אור סיטי וענבל אור נגד קבוצה של נתבעים. אומרת כבוד השופטת כך: "אכן, ככלל,
29 יש למגר מן השורש תביעות בלתי כנות, ואין לאפשר לתביעות שהופכות את בית המשפט לכלי
30 משחק אסטרטגי, לחצות את סף ההיכל ולבוא בשעריו. מתפקידו של בית המשפט לברר סכסוכים
31 אמיתיים בין אדם לחברו ובין האזרח לרשות, להבדיל מתביעות המוגשות ע"י גופים חזקים עתירי
32 ממון, כנגד יריביהם דלי האמצעים, בעילה מפוקפקת כלשהי, מתוך מטרה מכוונת ללחוץ עליהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 לחזור בהם [...] זמנו המוגבל של בית המשפט צריך להיות מנוצל לסכסוכים אמיתיים, להבדיל
2 מתובענות המנצלות את זירת בית המשפט והפוכות אותו, שלא בידיעתו, לכלי נשק אסטרטגי
3 במאבק עם היריב [...]" . הדברים הללו מתקשרים למהותה של התביעה כאן, כאשר הדבר הראשון
4 שבולט לעין הוא מהותו של התובע – ראש ממשלת ישראל, אדם רב כח, אדם שעומדים לרשותו
5 אמצעים כמעט בלתי מוגבלים הן להדוף את הפרסום שנעשה עליו, והן לעשות כל דבר אחר שבעולם.
6 הוא מחוקק, הוא יכול לחוקק, הוא ראש ממשלה, לצדו עומד שירות הביטחון הכללי, הוא המפקד
7 העליון שלו. על פי חוק שירות הביטחון הכללי, איש אינו רשאי למסור דבר שנודע לו תוך כדי עבודתו,
8 אלא ברשותו של ראש הממשלה – הוא האדם היחיד שיכול להתיר לאיש שירות ביטחון לבוא לבית
9 משפט ולהגיד נכון, היה כדבר הזה והתובע לא עשה כך. נכון, הוא לא חייב באיסור לשון הרע, חובת
10 ההוכחה היא על המפרסם, אבל לא כאשר מדובר בהפרשי כחות כל כך קיצוניים בין העיתונאי או
11 כותב הפייסבוק, שהאמצעי היחיד שעומד לראשותו זה המקלדת והיכולת שלו להעלות פוסט
12 לפייסבוק, לבין ראש ממשלה. הדבר מזכיר לי את הסיפור של קפקא על מלך סין, ששמע שאי שם
13 במחוז רחוק מישוהו דיבר בגנותו. הוא מיד שולח שליח שליח נאמן שיכרות את ראשו של מי שדיבר בגנותו.
14 זה התנהגות יאה לראש ממשלה? להגיש תביעת דיבה? להטריד את בית המשפט בתביעה הזאת? למלא
15 את זמנו של בית המשפט בתביעת סרק? איש לא מעלה על הדעת שאכן קורא הפוסט חש שהפוסט
16 משפיל, מבזה את ראש הממשלה. הפוסט הוא פוסט קנטרני, בלי שום ספק, הוא פוסט שיאה לשפה
17 ולרטוריקה של הפייסבוק. בפייסבוק מתפרסמים דברים איומים. אני רוצה להזכיר לחברי שתקופה
18 מסוימת היה חברי יעד לפרסומים נוראיים, משפילים, גסים בפייסבוק כנגדו אישית והוא לא הגיש
19 תביעה.

20
21 **ב"כ התובעים:**

22 גם תביעה וגם קובלנה.

23
24 **ב"כ הנתבע:**

25 קרה עם זה משהו?

26
27 **ב"כ התובעים:**

28 קרה טוב מאוד.

29
30 **ב"כ הנתבע ממשיך בסיכומיו:**

31 הפייסבוק הוא מקום שבו היד מהירה על המקלדת וגם הקוראים ספקנים. קורא לא קורא דף
32 בפייסבוק כפשוטו, כאמירתו. הפוסט הזה כתוב בלשון משועשעת-משהו, בלשון קנטרנית-משהו ומה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 שחשוב יותר, זה מתקשר למושג "תביעת השתקה", שאכן לא הפוסט הזה עניין את התובעים, אלא,
2 וכך אומרים שניהם בלשון שווה, סעיף 2: "למרבה הצער, הנתבע חוצה חזור ושוב קווים אדומים, עת
3 הוא מטיח בי ובבני משפחתי כזבים פוגעניים שמטרתם אחת – להשחיר את שמנו". הדבר נועד
4 באופן ברור להביא להשתקתו של מר סרנה. תביעת דיבה היא איום לא פשוט בכלל לאדם שאין לו
5 אמצעים, היא כרוכה בהוצאות של עצם ניהול המשפט; במקרה הזה התמזל מזלו של מר סרנה ויש
6 לו ידידים טובים, גם עורכי דיון, שנחלצו לעזרתו, ללא תמורה, והוא מצליח להגן על עצמו, להגיע
7 לבית המשפט ולחקור עדים.
8 המקרה האופייני, זה המקרה של **ענבל אור**, שהיא הייתה יעד לפרסומים משמיצים, אין ספק בכך,
9 אבל אמר בית המשפט לא הפגיעה שנבעה מן הפרסומים עינתה אותה, אלא הרצון להשתיק את
10 המבקרים שביקרו אותה. כבוד השופטת שבח אמרה את הדברים באופן שבו בתי משפט במדינות
11 אחרות אומרות את זה. נייר עמדה, שלא קשור לתובע, אלא לנושא התיאורטי, שפרסמה האגודה
12 לזכויות האזרח, מן הסתם איננה חביבה במיוחד על התובע, אבל זה לא העניין, היא מפרטת את כל
13 הקריטריונים לזיהוי "תביעת השתקה" ואומרת, כפי שאומרת כבוד השופטת – **בית המשפט לא נועד**
14 **להיות מכשיר להשתיק אדם שפועל במרחב הדמוקרטי**, במקרה שלנו במרחב הפוליטי, ואין ספק
15 שהמלחמה של הנתבע בתובע, ויש מלחמה. התובע הוא שהגיש קובץ פוסטים מתוך הפייסבוק של
16 סרנה, שאכן מכיל ביטויים קשים מאוד נגד התובע, שקשורים להווייתו הפוליטית, לעיסוקו
17 הפוליטית, והוא רואה בו, כפי שהוא רשאי לראות בו, סכנה למדינת ישראל. כמו שאומרים התובעים
18 – זה הדבר שהטריד אותם.
19 בהליך שהיה בפני מותב זה בעניין פיצול המשפט ותשובות לשאלונים, הביע בא כחו של התובע באופן
20 חד משמעי את הדברים מדוע הוגשה התביעה; הדברים לא מופיעים בפרוטוקול והם נשאלו למה
21 דווקא עכשיו ובא כח התובעים השיב במאמר ב"העין השביעית": "**מדובר באדם שבמשך שנים כותב**
22 **דברים איומים. אני אומר איומים באופן אובייקטיבי. מכוערים, מתועבים, בציניות ובאכזריות. אתה**
23 **קורא את הדברים והשיער סומר. אין דברים כאלה. אדם כזה אסור היה לו בכלל להתקרב למשהו**
24 **כתוב. היה צריך להוציא חוק שאסור לו לכתוב**". אז הנה, יצא המרצע מן השק, הרצון הוא לגרום למר
25 סרנה לא לכתוב. המטרה של התביעה הזאת היא להשתיק אותו לתמיד ולהרתיע אחרים, שגם הם לא
26 יפרסמו דברים. הרי מה בסופו של דבר? יש פה דיבה, אין פה דיבה, הסיפור הוא כל כך טריוויאלי.
27 אני מסכים עם חברי, אותו סעיף לפקודת הנזיקין האזרחיים הוא המקבילה של סעיף זוטי הדברים
28 בחוק הפלילי. היא האומרת שבית המשפט, סליחה על הביטוי, לא מתעסק בשטויות. בית המשפט
29 הוא מוסד חשוב, הוא אמור לעסוק בעניינים רציניים של לשון הרע שיש בהם פגיעה ממשית של אדם,
30 שיש בהם יכולת לפגוע בו כלכלית וגם אישית, ולא בסיפור ביזארי שחברי חוזר ואומר סיפור הזוי.
31 בית המשפט צריך להתעסק בזה? המטרה הזו, להשתיק עיתונאי, להשתיק אדם שכותב, היא מטרה
32 בזויה. היא אומרת אתה לוקח חוק שנועד לדברים אחרים לגמרי, ועשו את זה משטרים אחרים –

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 הפכו את מערכת החוקים למערכת פוליטית, ואתה משתמש בה כדי להוריד מהמפה התקשורתית
2 אדם. אכן, שוב ושוב, נמצאים בפני בית המשפט כרך של פוסטים שכתב הנתבע, התובע הגיש את זה
3 כדי להראות שהנתבע נלחם בו, וכן, הוא נלחם בו. השנאה היא לפוליטיקאי, לראש הממשלה, לא
4 לאיש נתניהו, שלדעתו של הכותב – מביא את המדינה לידי חורבן, ולא רק לדעתו, גם לדעת אחרים.
5 ראש ממשלה שנמצא בחקירתו, שנחשד בשחיתויות, שמבלה יותר בתחנות משטרה מאשר במשרדו.
6 כל מילה מהפוסט הם איומים ונוראיים, אבל כמו שאמר ראש הממשלה בכנות, כאן בחקירה הנגדית,
7 הדברים האלה שהתפרסמו, הם על הגבול, הם בתחום האפור. לכתוב על ראש ממשלה שהוא פטריית
8 רעל שצמחה משלולית הדם של יצחק רבין זה ביטוי כואב וקשה שיש בו כדי להביא להשפלתו של ראש
9 הממשלה, להביא לביזיונו, להביא אנשים לשנוא אותו. יחד עם זאת, ראש הממשלה, בעצת פרקליטו
10 המלומדים, לא הגיש תביעה, הוא ספג וספג עד שיום אחד התפרסם הפוסט של יגאל סרנה, ואז
11 אמר פרקליטו הנה, תפסנו אותו. עכשיו הוא אמר פה עובדה, לא דעה, לא השקפת עולם. הוא
12 אמר עובדה שהוא צריך להוכיח אותה. הוא כנראה לא יוכל להוכיח אותה, כי הרי משמר שירות
13 הביטחון הכללי סר אלי, לראש הממשלה, אז הנה, לכדנו אותו, הוא במלכודת. עכשיו נגיש תביעה
14 כספית גדולה ככל שהחוק מאפשר לנו.

15 ברור שהתביעה מסתמכת על חוק לשון הרע, התיקון האומר, סעיף 7א, המאפשר פיצוי ללא הוכחת
16 נזק "רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים ,
17 ללא הוכחת נזק" ואם תוכח כוונת זדון הוא רשאי לחייב בכפל, שזה הסכום הנתבע. הדבר הזה הוא
18 כלי זהב בידיו של ראש ממשלה – הוא לא צריך להוכיח נזק או את העובדה; יש פה אדם שהוא דבולול
19 על עיני זמן רב, והנה הוא נכנס למלכודת. אז הוא שומע את קפיץ המלכודת נסגר ואנחנו מגיעים לבית
20 המשפט. בית המשפט הוא לא כלי בידו של ראש הממשלה להוציא מהשיח, מהמשחק, את הנתבע
21 ולגרום לו לא לפרסם יותר ולגרום לאחרים, כי הבעייתיות הנוספת של "תביעות השתקה", שהן
22 מצננות את השיח, שהן גורמות לאנשים לחשוב אלף פעם לפני שהם כותבים משהו. אמנם הלכה שלא
23 התקבלה עד להיום בישראל, ארצות הברית וגם אנגליה וגם מדינות אחרות לא מאפשרות לנבחרי
24 ציבור ולמלאי תפקידים ציבוריים להגיש תביעות לשון הרע, אלא אם יוכיחו כוונת זדון. בארצות
25 הברית נקבע בפסק דין ידוע בשם **סליבן**, ... תביעת דיבה של אולמרט, פסקי דין נעלמו לאט-לאט, כי
26 אף איש ציבור לא מגיש תביעות דיבה. הגשת תביעות דיבה על ידי אנשי ציבור, גם כשהתביעה מוגשת
27 בתום לב, יש להן השפעה לא טובה על חופש הביטוי. חופש הביטוי הוא זכות יסוד. בתיק של **ענבל אור**
28 **ומורגנשטרן** הדבר הולך ומפציע במשפט הישראלי, הוא ההבנה שחורגת מחוק איסור לשון הרע
29 ומנסה לתאם בין חוק איסור לשון הרע לבין חופש הביטוי. כמו שיש במשפט הזה, לא היה בישראל
30 ולא בשום מקום אחר ונושא את כל סימני ההיכר, מלבד ההודאה העצמית המפורשת, וזה מופיע גם
31 בכתב התביעה, שאומר במבוא בסעיף 4: "[...] **עסקינן בנתבע אשר מתמיד במשך זמן רב בניסיונותיו**
32 **האובססיביים לפגוע בתובעים** [...] **כאשר בין היתר ובעיקר, ביצע הנתבע שימוש ציני ואכזרי**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 **במעמדם הרם של התובעים** [...]". אדם נבחר להיות ראש ממשלה, יש ביטוי שאומר מי שלא יכול
2 לשאת את החום – שלא יכנס למטבח. הוא מטרה נוחה ולגיטימית לכתיבה, לביקורת, אפילו הייתי
3 משתמש במילה 'השמצה', כי הוא עוסק בשאלות בעייתיות מאוד. וזה ראש ממשלה שהתקשורת
4 חשובה לו מאוד – הוא היה שר התקשורת, יש לו הסכמים קואליציוניים שאומרים שהשותפות
5 האחרות לקואליציה לא יכולות לחלוק על חוקים שנוגעים לתקשורת, הוא עוסק "באופן אובססיבי"
6 בתקשורת, בביטולי הערוצים, הערוץ הראשון והתאגיד הציבורי מעידים על כך; אלו דברים שכולנו
7 יודעים וחיים אותם. האם יש לתת לו חוץ מהכלים האלה שעומדים לרשותו כלי נוסף של צלף שמזעה
8 מטרה ופוגע בה פגיעה באמצעות בית המשפט? התשובה, להבנתי, היא לא. את התשובה אפשר לתת
9 למרות ש"תביעות השתקה" לא מופיעות כעילת דחייה בחוק איסור לשון הרע, הן במובן של הפיצוי,
10 כמובן שבית המשפט לא חייב לפסוק פיצויים גם כאשר אין הוכחת נזק, והן במובן של דחיית התביעה,
11 כמו שהיה במקרה של **ענבל אור**, מתוך נימוק חיצוני לחוק איסור לשון הרע.
12 החוק הזה הוא לא אי, הוא נמצא בין החוקים של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וחוק חופש הביטוי,
13 שנקבע לא אחת שהוא חלק מחוק היסוד: כבוד האדם וחירותו. ... האם בכל מבול הפרסומים, חברי
14 שאל, האם האירוע הביזארי הזה, הוא מה שמטרדי אותו? הוא מה שמעסיק אותו? בגלל גייס עורך
15 דין וחייב את הנתבע להעמיד עורכי דין וניהל משפט, ישיבת מהו"ת, קדם משפט, הוכחות, אבל משום
16 שסברנו שלא ראוי שנשחק את משחקו של התובע, ניהלנו משפט מקוצר, משפט לקוני כמעט, חקירה
17 לא ארוכה של התובע והתובעת, משום שראינו שמה שאנחנו רוצים להוכיח כבר נמצא בתצהיר.
18 כששאלתי שאלות יותר מכוונות, התקבל אישור לדבר הזה. לא יכולתי לתבוע בדברים האחרים, כי
19 זה על גבול חופש הביטוי, אבל זה חצה את כל הקווים האדומים, כך אמר ראש הממשלה. אמרו עליך
20 שצמחת מתוך שלולית הדם של רבין. מי שיקרא את התגובות לפוסט יראה שרוב האנשים אומרים לא
21 יכול להיות; לא היה. צריך שהקורא הסביר יחשוב שמדובר באמת, לא רק בלשון הרע. רבים מאיתנו
22 כותבים בפייסבוק, לרבות עבדך הנאמן וגם חברי, וכולם יודעים כי פייסבוק חי יום ונעלם, הוא לא
23 קיים יותר. הפייסבוק הוא דבר שאדם חושב וחוזף מזה, ויש פסיקה, בית המשפט אמר בפסק הדין
24 המאוד חביב בעניין **פרסום שוקה**, בהם מופיעה מזכירתו של איש הביטוח שוקה, שחיה אי-שם בימי
25 הביניים, לשכת סוכני הביטוח הגישה תביעה נגד הטלוויזיה. אומר כבוד השופט עמית שדחה את
26 התביעה בבית המשפט העליון, שמאחר שמדובר ביריבות עסקית בין סוכני הביטוח לבין "ביטוח
27 ישיר", הציבור לא אידיוט. הציבור יודע שלא צריך לקבל כל דבר כפשוטו, כלשונו, שאכן סוכני הביטוח
28 הם אנשים כל כך לא יעילים, מטומטמים, כמו שמציגה את זה מזכירתו של שוקה. ולכן, בית המשפט
29 דחה את התביעה, למרות שקיבל שאכן הפרסומים הללו עושים צחוק, לעג וקלס מסוכני הביטוח, כי
30 אנשים שרואים את זה אומרים לעצמם זה נובע מהתחרות העסקית שיש ביניהם; אני מפנה לע"א
31 3322/16 איי די איי חברה לביטוח בע"מ ואח' נ' לשכת סוכני ביטוח בישראל, שם אומר כבוד השופט
32 עמית כך: הוא מפנה לפסק דין קודם שלו, **בן נתן נ' בכרי**, "באשר לנקודת האיזון בין שתי הזכויות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 [חופש הביטוי והזכות לשם טוב – עורך דין אביגדור פלדמן], [...] **כאשר פרסום פוגעני נעשה על ידי**
2 **יריב עסקי**,", פה מדובר ביריב פוליטי, למרות שקשה לקרוא כך לסרנה, הוא ודאי לא עשה סוד מכך,
3 "[...] **כי הקורא הסביר מתייחס בחשדנות-מה לטענות שנשמעו**, [...] **החשש לפגיעה בשמו הטוב**
4 **של אדם נחלש**". ברור שהפרסום מונע מכח השקפתו של הנתבע על ראש הממשלה. מבחנו של אדם
5 שהוגשה לגביו תביעה של לשון הרע הוא הקורא, הקורא הפשוט, האינטליגנטי, הקורא שקורא
6 פייסבוק, שיש לו "הכשרה" בקריאת פייסבוק. מה הוא יחשוב? האם יחשוב בהכרח שזה פרסום אמת
7 או שיהיה חשדן לגביו ויעלה ספקות לגביו? על אחת כמה וכמה כאשר ימים מועטים אחר כך מופיע
8 בפרסום שני, שהוא על פניו פרסום פרודי, מוגזם, האומר על **כביש 1 עומד רוזן זעיר, ממתין לטרמפ.**
9 אף אחד לא יאמין שאכן כך הדבר, שאכן ראש הממשלה הופטר לנפשו בכביש 1 וכל אחד יבין שמדובר
10 בפרודיה, בחמדת לצון, או שכן או שלא, אבל בוודאי שהדברים לא כפשוטם. חברי הרי כל הזמן מנגן
11 על המיתר שלא יכול להיות, שזה הזוי, האם באמת שרה נתניהו ברום מעמדה יכולה לשנות סדרי
12 עולם של שירות הביטחון הכללי? בוודאי שלא. הספק הזה, העובדה שהפרסום לא מבצר את עצמו
13 כפרסום אמת, הוא מצטרף לעובדה של "תביעת השתקה". לא תפעיל את הדוקטרינה של "תביעת
14 השתקה" כאשר ברור שהמניע ל"תביעת השתקה" הוא נכון, הוא מן העניין שחוק איסור לשון הרע
15 נועד להגן עליהם. ע"א 35178-09-12 של **מורגנשטרן**, שם מדובר בפרסומים משמיצים של דניאל
16 מורגנשטרן, שם בית המשפט דחה את התביעה, קבע שמדובר במאבק שנמשך מזה שנים בין הנתבע
17 לבין התובעת בעניין איסוף בקבוקים "גם אם דבריו של המערער מתאפיינים בצוריות מוגזמת, הרי
18 שהסגנון שבחר בו נועד לעורר תשומת לב ציבורית, ... להשפיע... לא נמצאה לנו עילה להתערב
19 בהחלטתו של בית המשפט קמא, המתבססת כראוי על האיזון המתחייב בין חופש הביטוי לבין חוק
20 לשון איסור הרע, בפרט כאשר מדובר בגוף ציבורי ... חשיבות ... וחשיבות קיום שיח ציבורי ...".
21 חוק איסור לשון הרע לא נועד להעניש, יש עבירה פלילית שאפשרית גם להגיש בדרך של קובלנה
22 פלילית, שהיא, מטרתה, אכן ענישה. חוק איסור לשון הרע נועד לתקן נזק. נכון שבשלב מסוים החליט
23 המחוקק שאפשר לפסוק נזק או פיצויים גם ללא הוכחת נזק, אבל את הסעיף צריך לקרוא בזהירות;
24 סעיף 7א אומר "רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000
25 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק". הסעיף לא אומר, יש גם על זה פסק דין אחד, גם במקרה שלא
26 נגרם נזק. הוא פוטר את התובע להוכיח נזק, אבל הוא לא פוטר אותו מלטעון שאכן נגרם נזק באחד
27 מהתחומים שאנשים ניזוקים בהם – כלכלי, אישי או חברתי. אין בשני התצהירים של התובעים אפילו
28 מילה אחת על כך שאכן הפרסום גרם להם נזק, המילה 'נזק' לא מופיעה שם, באיזשהו מישור של
29 חיהם הציבוריים והפרטיים. אם בית המשפט יקבע שיש מקום להפעיל את סעיף זה, יש לטעון לנזק
30 ולומר שנגרם נזק.
31 נחזור לתצהירים המאוד לקוניים של התובע והתובעת, אין שם אפילו מילה אחת על נזק שנגרם להם.
32 יש שני דברים חשובים בתצהיר: אין ייחוד של הפרסומים. סעיף 2 חוזר ואומר **מטיח בנו כל הזמן**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 שקרים ושקרים לאורך זמן, וחברי, כדי לחזק את הטענה, הגיש קובץ של פרסומים בפייסבוק, רק
2 שם, התובע גם כותב ב"ידיעות אחרונות", אבל לא שם זה נכתב, שמטרתם להשחיר את שמנו וכיוצא
3 בזה. אין ייחוד של הפרסום הזה. כדי לקבל או לזכות בתביעת לשון הרע, צריכים היו התובעים לייחד
4 את מבטם לפרסום הזה. אין שום התייחסות לתוכן הפרסום, לאופן שבו התוכן פוגע בהם, אלא הם
5 אומרים חוצה שוב ושוב קווים אדומים. אתה לא יכול לבוא ולומר, בהשאלה הנתבע מכה אותי יום
6 ולילה ושוב מכה אותי, ולכן אני תובע בתביעת תקיפה, לכן אני תובע פיצויים. אתה צריך להסביר, זו
7 החובה שלך, גם לנוכח הפטור מהוכחת הנזק בסעיף 7א, הכיצד הפרסום הספציפי הזה, לא מוזכר
8 בכלל, נאמר שהוא רק לא אירע מעולם, שזה לא מספיק. הבסיס של לשון הרע זה לא האם זה אמת
9 או שקר, תביעת לשון הרע איננה המקום לברר זאת, אלא האם נגרמה פגיעה בתובעים, פגיעה מן הסוג
10 הזה שאפשר לפנות לבית המשפט ולבקש תיקון; בין תיקון על פיצוי שטוען לו התובע או פיצוי שלא
11 צריך להוכיח אותו, אבל יש צורך להוכיח נזק. איפה הנזק? איפה המילה 'נזק'? כלום. אומרים כך:
12 אין קשר בין ביקורת נוקבת לבין מסכת הכזבים, שזה מתייחס לכל שרשרת הפרסומים של התובע,
13 לבין ביקורת מותרת; זה לא מספיק. נכון שסעיף 7א מקל מאוד את מלאכתו של התובע, הוא חל גם
14 על תובע ב"תביעת השתקה", אבל משהו צריך להישאר. בית המשפט הוא לא המקום לבירור השאלה
15 התיאורטית אם זה אמת או לא, אלא הוא מקום לבדוק האם אכן התביעה עומדת בקריטריונים של
16 חוק איסור לשון הרע.

17 חוק איסור לשון הרע התחיל במסגרת פקודת הניזקין ואז הוצא, הפך לחוק עצמאי, אבל המהות שלו
18 נזיקית, הוא נועד לתקן נזק; גם נזק שלא צריך להוכיח אותו, אבל עדיין נזק. רק מן הסיבה הזאת,
19 שהתצהיר לא מתייחס לפרסום הזה כאל פרסום פוגע ומזיק, אלא משלב אותו במסכת ארוכה של
20 פרסומים, רק מן הטעם הזה יש מקום לדחות את התביעה, כלומר, בתביעה אין ממש. הרי התובעים
21 לא יעשו צחוק מעצמם, לא יגידו שמע, מישהו כתב שאשתו צעקה עליו, הוא יצא מהאוטו או שמישהו
22 כתב רודן זעיר ממתין לטרמפ, זה משהו שפוגע בו, קיסר סין שיושב בעיר האסורה? ולכן, חייבים היו
23 התובעים, כדי להעמיד את תביעתם על איזשהו בסיס לכאורה הגיוני, לקשור את הפרסום הזה לשורה
24 הארוכה של הפרסומים שפרסם התובע ולומר המסה הזו היא המסה שפוגעת בנו, היא המסה שעליה
25 אנחנו תובעים וברור שההתייחסות פה של התובע לנתבע הוא כפרט שיש להשתיק אותו. אני מפנה
26 לנייר העמדה המאוד מפורט והמאוד בסיסי של האגודה למען האזרח "משתיק קול: משפטי דיבה
27 כאיום על חופש הביטוי"; יש בו פסקי דין שמדברים על ניצול לרעה של בית המשפט בהגשת תביעת
28 דיבה; לא בפרמטרים של חוק איסור לשון הרע, אלא בפרמטרים אחרים לגמרי, פוליטיים. אין דבר
29 רע יותר מאשר לנצל את המשפט למטרות פוליטיות. המשפט בלתי תלוי, בלתי מעורב, לא קשר לזה
30 ולאחר. ראש הממשלה מלווה על ידי שירות הביטחון הכללי, נכנס לבית המשפט ברוב עם והמולה,
31 הוא מעיד בבית המשפט והכל לכאורה בגלל שמישהו כתב בפייסבוק כך או אחרת? לא זה מה שהביא
32 אותו לבית המשפט, לא זה מה שהביא את חברי המלומד, אלא מניע אחר לגמרי – מניע שיש בו ניצול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 לרעה, חמור, של בית המשפט. מתפקידו של בית המשפט לומר, ובית המשפט אמר את זה גם בפרשת
2 **אם תרצו, זה לא הזירה לדברים האלה, אני צריך לשמור על מרחק מהמערכת הפוליטית, מהתגובות**
3 **הפוליטיות, אני בית משפט, אי אפשר לנצל אותי למטרות זרות, ולכן אנחנו מבקשים שבית המשפט**
4 **ידחה את התביעה מכמה טעמים עיקריים: (1) אין בפרסום שלעצמו, לקורא הסביר של הפייסבוק,**
5 **משום הוצאת לשון הרע; (2) תביעה שהוגשה שלא בתום לב – לא הפרסום עניין את התובע, אלא**
6 **המפרסם, הסילוק וההשתקה של המפרסם; (3) בתביעה, כשלעצמה, זה מופיע גם בתצהיר וגם בכתב**
7 **התביעה, אין התייחסות לפרסום הקונקרטי, אלא לשורה ארוכה של פרסומים. כמו שאמר בית**
8 **המשפט – מה שלא מופיע בכתב התביעה כפרסום המעוול – לא נדון בו. לא נשאל אם הוא פטריה או**
9 **לא, אם כן צמח משלולית הדם או לא; אלה דברים שאני, בית משפט, לא אעסוק בהם.**
10 מדובר לפי השקפתם במסכת ארוכה של פרסומים. איך אפשר לדון בפרסום הזה כשלעצמו מבלי
11 שבעצם מוגשת תביעה על פרסומים אחרים? מבלי שבית המשפט, כמו שבית המשפט קבע, לא יעסוק
12 בפרסומים האחרים, שהם אלה שהבעירו את חמתם של התובעים? בלעדיהם, הפרסום הזה נשאר
13 כשבב יתום, חסר משמעות, שאין בו תוכן ומהות להשקפתם של התובעים. להשקפתם, הוא מקבל את
14 עוצמתו הדיבתית מכח היותו חוליה נוספת בשרשרת של פרסומים שהם בחרו שלא לתבוע לגביהם.
15 אי אפשר שהתובעים יבחרו או יגזרו לבית המשפט את הזירה שבה הנתבע צריך להתמודד – אם הזירה
16 היא, לפי אמירתכם הברור והחד משמעית, מסכת הכתיבה המתמשכת של הנתבע – בואו נדון בזה,
17 אבל בית המשפט, בצדק, לא מרשה לנו לדון בזה, כי זה לא נתבע. אז לוקחים שביב אחד, כמעט חסר
18 משמעות, ואומרים בוא נתעסק בזה כחוליה מהשרשרת, אבל מה עם שאר השרשרת?
19 סעיף 22 לחוק איסור לשון הרע אומר כך: **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע אין להביא ראיה**
20 **או לחקור עד בדבר שמו הרע של הנפגע [...]. אלא במידה שפרטים אלה נוגעים במישרין ללשון הרע**
21 **המשמעת נושא למשפט, או שבית המשפט התיר הבאת ראיה או חקירת עד כאמור –"**, סעיף קטן
22 (2): **"במשפט אזרחי, אחרי ההחלטה שהנתבע חייב בפיצויים – להפחתת הפיצויים";**
23 חברי הגיש בקשה לפיצול הדיון, בקשה שבהסכמה, לא התקבלה. אם נקרא אותה, נראה שהיא לא
24 בבקשה בשל סעיף 22, אלא בקשה לגבי הבאת ראיה של הנזק שנגרם לתובעים. חברי רצה עוד שלב
25 שבו יוכל להוכיח את הנזק, בסופו של דבר, בהסכמה, הבקשה לא התקבלה. ברור שבשלב הזה לא
26 ניתן היה לדון בסעיף 22 לחוק, שכל קיומו ומהותו מגיעים לאחר שבית המשפט יפסוק שאכן יש לחייב
27 את הנתבע בפיצויים, ולכן אנחנו מודיעים כבר שנבקש שאם בית המשפט כך יקבע, לאפשר לנו,
28 במסגרת סעיף 22, להביא ראיות הנוגעות לתובע ושמו הרע במסגרת הנושאים הללו. הרי הפרסום,
29 במה הוא עוסק במהותו? בטענה, שאם נפשט אותה, שאשת ראש הממשלה יכולה לשלוט בראש
30 הממשלה, ויש לנו ראיות משמעותיות שנוגעות לאשת ראש הממשלה, לתובעת, להתנהגותה ולחוסר
31 שליטתה בעצמה, התפרצויות גם כאלה שהן פסוקות על ידי בתי משפט ובתי דין לעבודה, וברור שהם
32 רלוונטיים לתביעה, שהרי אם זה באמת העוקץ של התביעה, של הדיבה, צריך לאפשר לנו להראות. זו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 לא פעם ראשונה שיש פרסומים וראיות שנוגעים לאשת ראש הממשלה, אבל זה רק אם בית המשפט
2 יקבע שיש מקום לחיוב בפיצויים, אבל אני מאמין שבית המשפט לא יקבע כך. אני מבקש להגיש את
3 הפרסום של "העין השביעית", שאין חולק עליו שהוא נכון, זאת לצורך אמירתו של חברי שצריך
4 להוציא חוק נגד יגאל סרנה שימנע ממנו מלכתוב, ואני מבקש להנפות לשני תיקים – רע"א 4447/07
5 מור נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ, שם סיווג בית המשפט פרסומי
6 'טוקבק' כזוטי דברים ואמר ש"עוד יש לזכור, כי כשם שלא כל קריאת גנאי ברחובה של עיר מקימה
7 עילת תביעה, כך אף לא כל פרסום מגנה ומגונה באינטרנט מהוה עילה [...]"; ת"א 54888-01-12
8 וקנין נ' מועלם, לצערי לא הצלחתי למצוא את פסק הדין עצמו, אבל אומר שם בית המשפט דברים
9 שלהבנתי מאוד נוגעים לענייננו: "הפרסומים נבלעים בשיח הציבורי השיתופי, הינם דעה אחת מני
10 רבים, מידת אמיתותם נתונה לביקורת וסגנונם אינו חורג מתוכן רדוד, ירוד ובוטה אשר הפך סימני
11 היכר של רבים מהגולשים הישראלים [...]". ועוד פסק דין אחד שהוזכר: ע"א 4534/02 רשת שוקן
12 בע"מ נ' הרציקוביץ', שתיאר את הבעלים של מכבי תל אביב כלורד מזיע, ובית המשפט אמר שזה לא
13 עילה לדיבה.

ב"כ התובעים מסכם:

14
15
16 התנגדנו לשינוי חזית ויש פה כמה טיעונים שאני שומע לראשונה היום בשלב הסיכומים ואני מתנגד
17 להם, אך אשיב להם מחמת הזהירות. הפכתי קצת את הסדר של הסיכומים, כיון שחברי הפתיע אותי
18 עם טענה חדשה של "תביעת השתקה"- "Slapp" או "תביעות הפחדה", אלה תביעות או התרעה על
19 תביעה שתוגש שנועדו להרתיע את הכותב, מי שמגיש אותן בכלל לא התכוון שהן תתבררנה, בדרך כלל
20 בהליך הגישור משיגים איזשהי פשרה, הסכומים שבהם מוגשת התביעה הם סכומים גבוהים מאוד,
21 בית המשפט יראה אפילו במאמר שחברי נתן – כמעט כל תביעה מוגשת על סך של מיליון שקלים,
22 כמעט כל התביעות מסתיימות בפשרה; באמת, זה המקרה שלנו? נו באמת, בבית משפט צריך לטעון
23 טענות רציניות, אנחנו לא נמצאים פה עכשיו בפוסטים בפייסבוק. אני מאוד מצטער שחברי העלה את
24 הטענה בפעם הראשונה בסיכומים, ואני כמובן מתנגד לה, הן מבחינת העובדה שיש כאן שינוי חזית
25 והן בגלל שהיא לא מתאימה לענייננו. מה כן מתאים לענייננו? פה זה לא עורך דין יוסי כהן אומר, אלא
26 חברים של העיתונאי מר סרנה, עיתונאים בכירים, סרנה מאיים, לא עיתונאי אחד או שניים, עיתונאים
27 רציניים, סרנה מאיים, ואולי הגיע היום למושג חדש "הגנת הפחדה" – זו סחיטה באיומים, כמעט
28 מפורשת, כי מי שלוקח את כתב ההגנה של מר סרנה ולאחר מכן את התצהירים שלו, מה הוא רואה?
29 גם חבריי אמרו את זה, גם באולם, אוקיי, אתה רוצה משפט? אפילו בית המשפט אומר קרקס
30 תקשורתני – יהיה, כי אין מה לעשות, חברי כתבו דברים שבכלל לא רלוונטים לתביעה, הם שאלו
31 בשאלון שאלות שכלל לא רלוונטיות לתביעה, הם הלכו אחורה עד למועד נישואיהם הראשונים של כל
32 אחד מבני הזוג נתניהו ומי שרק קורא את זה מבין שיש פה את האיום – אוקיי, אתה תתבע אותי על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 הכזב בפרסום שפרסמתי, אני בבית משפט אפתח כזאת תיבת פנדורה ואכפיש אותך ואכתוב עליך
2 כאלה דברים ואזכיר לציבור דברים שעשית כביכול – זה לא משתלם, תרד מהתביעה. זה נאמר לי
3 אפילו כמעט בפה מלא, אז פה אפשר אולי לומר, ואני אומר שלא נתקלתי במקרים כאלה, ואני עוסק
4 שנים במאות תביעות דיבה. כאן, בפעם הראשונה, אפשר לראות מקרה של "הגנת השתקה" או "הגנת
5 איומים" וכותבים את זה החברים הטובים של מר סרנה. כותב מר סרנה אתמול, הוא כתב את מה
6 שחברי הגיש שאדם כזה אסור לו להתקרב למשהו כתוב, ואמרתי את זה כלא יעלה על הדעת שמישהו
7 כותב בסגנון כזה, משתלח בצורה מכוערת, אסור שילדים יקראו. אולי יתגלגל עיתון עם מה שהוא
8 כותב לידי ילד והוא יקרא את זה? זה אסור, לזה התכוונתי. הוא פרסם את הפוסט הזה ואז הוא כותב
9 מה אומרים החברים שלו עליו, כתב ערוץ 2, גיא פלד: "בבית המשפט פשוט התביישתי בשבילו [בשביל
10 סרנה], התביישתי בשביל "ידיעות" שמעסיק אותו והתביישתי בשבילי ובשביל המקצוע שלי.
11 ההתעקשות שלו והעוז לעמוד בבית משפט בישראל, להישיר מבט לכבוד השופט ולקשקש את
12 הקשקוש הזה ... ואז אמרתי את זה לעצמי ביבי צודק, יש עיתונאים [סרנה], אנחנו לא באיזה בלוג
13 זניח", ומדובר בעיתונאים מהשורה הראשונה "ביבי צודק, יש כנראה עיתונאים - לא באיזה בלוג זניח,
14 בזרם המרכזי, כותבים בעיתונאות הממוסדת – שהשנאה לנתניהו העבירה אותם על דעתם ברמה
15 כזאת שהם זרקו כל דרך של אתיקה". כשכתבתי את הסיכומים שלי, לא קראתי את זה, אבל זה כמעט
16 שבאתי לטעון, והוא עוד עיתונאי מכובד, חבר של מר סרנה. דן מרגלית, "... לשון ביבים בכותבך על
17 ביבי, אך פגיעתך בעובדות קטלנית לתקשורת החופשית. אנא חזור בך כדי לחסוך בושות
18 מהתקשורת" [מגיש לבית המשפט]. יכולתי להביא לכאן מאות, לא תגובות של קוראים, מאות
19 עיתונאים רציניים שהם סברו שהנזק שגרם מר סרנה לעיתונות בפרסומים הכוזבים שלו הוא עצום,
20 הוא פוגע במקצוע העיתונות, הוא פוגע בעיתונאים. קראו לו, מאות אנשים, עבור כבוד המקצוע – אנא,
21 תחזור בך, תחזור בך. מה עשה מר סרנה? בדיוק ההפך, כאילו ביקשו ממנו להגדיל כמה שיותר את
22 היקף הפרסומים ומאז, תאריך ההוכחות שהיה אז, ועד היום הוא כתב עשרות פוסטים על התיק הזה.
23 על עורכי דינו הנפלאים, הם באמת נפלאים, ועל כמה אני מקשקש ועל ראש הממשלה, אני אל רוצה
24 לחזור על זה, זה פשוט מביש. למה סיפרתי את כל זה? כי "תביעת השתקה" מטרתה להשתיק; פה
25 התביעה כאילו לקחנו חבית של דלק ושפכנו עליו. מוכה אובססיה, ממש השנאה מבצבצת מכל מילה
26 שלו, כותב כמעט כל יום גם על המשפט, גם על ראש הממשלה. יכולנו להגיש עוד שני כתבי תביעה
27 כנגדו בגלל עוד פרסומים כוזבים, אבל אנחנו כבר מרחמים עליו. אני לא בטוח אם הוא כבר אחראי
28 למה שהוא כותב, צריך להיות איזשהו בן אדם, שונה מאנשים רגילים, כדי להמשיך ולכתוב בצורה
29 כ"כ אובססיבית על ראש הממשלה, למרות שתלוי כנגדך משפט ואולי הדבר נובע מכך שחבריו של מר
30 סרנה הבטיחו שישלמו את הפיצויים שישית עליו בית משפט וגם הציעו זאת וגם התחיל איזה גל כזה
31 והתארגנות בואו נשלם. בתשובה לדברי חברי, קודם כל, חברי הפתיע אותי מאוד שהסתמך על סעיף
32 22 – הוא רלוונטי, ויש על זה פסיקה רבה, אך ורק כששאלת הנזק פוצלה מאחריות. בית המשפט,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 ובצדק, לא הסכים לפצל, מהטעם שכשמבוקש נזק סטטוטורי, אזי אין צורך להוכיח את הנזק.
2 משהגשנו תביעה ודרשנו רק נזק סטטוטורי, לא היה מקום לפצל מלכתחילה, ולכן הבקשה של חברי
3 היום היא כמובן בקשת סרק. יותר מזה, לאחר שלב הסיכומים אפשר לבקש בקשות כאלה?
4 אחת מטענות ההגנה המוזרות ביותר ששמעתי בחיים, טענה כזאת מקורית לא שמעתי, זה למה ראש
5 הממשלה ורעייתו תבעו רק את המקרה הזה? הכפשתי אותך כ"כ הרבה פעמים, מדוע דווקא עכשיו
6 אתה תובע? בדקתי, אמרתי אולי יש איזשהי פסיקה, כי החוק אומר יש לשון הרע – אתה זכאי לתבוע.
7 זו הייתה למעשה טענת ההגנה המרכזית, אחרי זה אראה שאין להם טענות הגנה והם לא טענו טענות
8 הגנה, שום טענה מוכרת בדיון. כנגד ראש הממשלה ורעייתו מוטחים מדי יום, לפעמים מדי שעה,
9 פרסומים כוזבים ופוגעניים שחלקם אינם אמת; חלקם כולל לפעמים ביטויים מעליבים, תיאורי
10 עובדות שלא היו ולא נבראו ולפעמים הפרסומים אף גובלים בהסתה פרועה, כמו למשל, גברת נתניהו
11 דיברה על זה במהלך עדותה, חיבור המילה 'נאצי' לראש ממשלה, "פטריות רעל", "שולליות דם". זה
12 מבחן. למרות שזה לשון הרע והסתה, בכל זאת יכול היה לבוא מישהו ולהגיד לא כתוב שם שראש
13 הממשלה פגע ברבין, משתמע, הוא צמח ממנו, אז זה יכול לשמש כמטאפורה יותר מאשר עובדות.
14 ראש הממשלה ורעייתו הם אנשים מאוד עסוקים ולא יכולים לתבוע כל מי שכותב נגדם. היקף
15 הפרסומים היומיומי, יש אלפי פרסומים מדי יום, אז בטח שהם לא יכולים לתבוע ובטח שזכותם
16 לתבוע כשהם רואים לנכון, כל עוד אין התיישנות. הטיעון הזה, לאו טיעון הוא, ראש הממשלה וראייתו
17 הסבירו מדוע הם לא תובעים ואבקש שהטיעון הזה לא יבוא בגדר שיקוליו של בית המשפט. כמו
18 שחבריי מודים וכמו שהעובדות מוכיחות – מר סרנה מפרסם כאחוז דיבוק, לפחות מדי שבוע,
19 פרסומים שכשאתה קורא אותם אתה אומר ככה: או שהאיש ירד מדעתו, הוא לא מבין מה שהוא
20 כותב או שהוא מונע מאיזה אג'נדה פוליטית, אולי איזה ארגון שמאל תומך בו או שפשוט מאוד הוא
21 כ"כ שונא את ראש הממשלה עד שהוא מוכן לעשות הכל, "להתאבד עליו", כמו שאומרים הילדים.
22 הבאתי בקלסר והכנסתי רק פרסום אחד בגינו לא תבענו, זה נספח 1. מי שכותב ככה, אין לו כבוד לא
23 לעצמו, לא למדינה שלו, לא לצבא שלו ולא לבית המשפט; כך אני חש. קודם כל, גם אם מה שביט
24 המשפט היה אומר נכון, אין בזה רבותא, אבל זה לא נכון, ואסביר: כל הפרסומים שאני צירפתי הם
25 פרסומים שאם היינו תובעים בגינם, הנתבע, ובצדק היה אומר, אני חושב ככה, זו הדעה שלי, למה?
26 מה הוא כותב למשל בפרסום שצירפתי? שקרן, רמאי, גנב, אי אפשר לבטוח בו, ראש ממשלה גרוע.
27 כאן, הוא אומר "ראש הממשלה משתייך לחבורת הביזה של החלאה", "צמח משלולית הדם של
28 רבין" זה מטפורות, זה לא עניין עובדתי שאתה יכול לתבוע עליו, כי ברור מהכתיבה שמדובר
29 במטפורות ובדעתו של מר סרנה על ראש הממשלה. לכן, בפרסום הזה אני מאוד התלבטתי ואמרתי
30 שאי אפשר לתבוע. אני מבחין בין הבעת דעה לבין פרסום עובדתי כוזב. בפרסומים האלה חצה הנתבע
31 קווים אדומים שחייבו את הגשת התובענה. חופש הביטוי או חופש להביע דעה הוא לא החופש להשפיל
32 ולבזות, וכמובן אני מפנה לעניין בן גביר נ' דנקנר, חזן נ' סגל. בין חופש הביטוי ולבין תיאור מקרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 שלא אירע מעולם כמעשה שהיה, הטענה שמדובר בהבעת דעה היא פשוט טענה כוזבת ומבישה, מדוע?
2 מפני שהנתבע כל כך רצה שידעו שזה לא פרפראזה, אז הוא כותב "מעשה שהיה" כדי להסיר כל ספק.
3 עיתונאי, 35 שנה, ותיק, משופשף, בעל ניסיון ומוערך כותב זה מעשה שהיה, לא הבעת דעה. אז איך
4 אפשר היום לבוא ולומר שזו הבעת דעה? במהלך החקירות שאלתי את מר סרנה, עם סיפור כזה, למה
5 לא פנית ל"ידיעות אחרונות"? הרי אם זה היה נכון, "ידיעות" היו קונים לו מרצדס, למה הוא לא
6 פרסם את זה ב"ידיעות"? כנראה ש"ידיעות" לא הייתה מפרסמת דבר כזה לעולם ללא בדיקה, ולכן
7 הוא פרסם את זה בעצמו, הדגיש שזה מדובר במעשה שהיה. הוא כותב כל יום, הוא יכול לכתוב כל
8 יום ב"ידיעות אחרונות", ברור שאם היה מעביר להם הם לא היו מפרסמים. מה שכן, הפרסומים
9 הראשון והשני, שיש לראות בהם שני פרסומים נפרדים, אבל זה סיפור בהמשכים, כי אם לא היינו
10 קוטעים את זה בתביעה, יכול להיות שאחרי יומיים היה יוצא פוסט המשך לבדיות המכוערות של מר
11 סרנה. הוא לא הציע את זה ל"ידיעות אחרונות", כי ברור שעיתון רציני לא היה כותב את זה. לכן, אף
12 רץ, לא בדק, לא עשה כלום, ופרסם את זה. יראה בית המשפט – גם כשיש משפט והוא טוען שהוא
13 דלפון, אין לו שקל בכיס, הוא המשיך לכתוב דברים כאלה קשים. עכשיו יתאר נא בית המשפט שלא
14 היינו תובעים אותו – הוא היה כותב פה סדרה, הוא יכול היה לקרוא לה "כביש 1" או "בלפור 1"
15 ולהמשיך עם הכביש המפוארים שלו, מפני שהיה נוכח שאף אחד לא עוצר אותו. אם אחרי שתבעו
16 אותו ואחרי שכל חבריו העיתונאים אמרו לו אתה פגעת בו, כתבת פה שקרים ודברי הבליים, כולם, אף
17 אחד לא תמך בו, אם אחרי זה הוא ממשיך לכתוב, בכלל מי היה יכול לדעת מה היה עושה אם לא היה
18 נתבע. לגבי חומרת הפרסומים, בית המשפט יתרשם על פי הפסיקה, יש את המבחן האובייקטיבי. לגבי
19 הפרסום הראשון, נספח 2, והפרסום השני, נספח 4 – ברור שאם הפרסומים היו נכונים, חס וחלילה,
20 הייתה נפגעת אמינות ראש הממשלה ורעייתו ומערך האבטחה סביבו, זה גם ראש הממשלה אמר, היה
21 מוצג כפגום, כמערך לא ראוי. חברי כבר עזר לי היום הרבה ואמר שמי שהמפקד של מערך ההגנה
22 ואחראי עליו הוא ראש הממשלה, אז אם ראש הממשלה אחראי על מערך פגום – ברור שזה גם פוגע
23 בו. אבל לא זו הפגיעה, הפגיעה היא שמנסים, ואומר זאת במילים עדינות, מנסים לצייר את ראש
24 הממשלה כאיש חלש שאשתו שולטת בו, אלה כל הטענות לאורך כל כתב ההגנה, שאשתו שולטת בו,
25 היא שולטת במדינה, כתוב במפורש, והיא כל כך חזקה והוא כל כך חלש עד שהיא יכולה לעצור את
26 שיירת האבטחה, שזה בערך עשרים מכוניות, באמצע כביש 1 ולזרוק אותו מהמכונית; אם בית
27 המשפט יקבע שזה לא פוגע... נורא, נורא ואיום! פשוט זה נורא ואיום, זו נפש מעוותת שממציאה
28 דברים כאלה, רק נפש מעוותת יכולה להמציא דברים כאלה. מצד שני, הגברת נתניהו, שהיא גם
29 תובעת, איך נקרא לה מבלי שיהיו כותרות? אישה שבסרטים לא רואים דבר כזה, שעוצרת את שיירת
30 המכוניות? בית המשפט יודע מה זה לעצור שיירת מכוניות של ראש הממשלה? יש איזה עשרים
31 מכוניות, חמש מכוניות עם לוחמים, אמבולנסים, אנשי שב"כ וכאשר זה נעצר – קודם כל, אסור לזה
32 להיעצר אף פעם, אפילו לא ברמזור, אף פעם לא נעצרת, אסור לה, מטעמי ביטחון. אז לתאר את גברת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 נתניהו, סליחה שאני אומר את זה, כמשוגעת, כל כך משוגעת, שהיא עצרה את השיירה ואמרה לבעלה
2 **תצא מפה מיד!** וזרקה אותו לכביש 1, באמת. זו לא דעה, זו לא הבעת דעה, זה אדם שכנראה יש לו
3 בעיה נפשית, הוא חוזה חזיונות שווא, הוא אינו מהסס לכתוב את חזיונות השווא שלו בפוסטים שלו
4 והסכנה בכך כל כך גדולה לנו, לציבור, אני עוד אעמוד עליה בהמשך. למרבה התדהמה, לאחר
5 ששיגרתי לנתבע מכתב התרעה וביקשתי ממנו להסיר את הפרסום, נספח 3 מטעם התביעה, הוא נדרש
6 להסיר את הפרסום, לשלם, להתנצל, מה הוא עשה? במקום להרים לי טלפון, במקום לפנות לחברי
7 הטוב אביגדור פלדמן ולחברי הטוב השני ליאור אפשטיין, להגיד להם **דברו עם יוסי, תבדקו**, הוא
8 מוציא כמה ימים לאחר מכן את הפוסט השני, נספח 4, שבתמונה הזאת נראה ראש הממשלה כמסכן
9 כזה, עוטה ברדס לראשו ומחזיק יד לטרמפ; מילא. אני חולק על דעת בית המשפט בנושא זה, מפני
10 שבית המשפט הוא לא האדם הסביר, הוא מסעודה מדימונה או מוישלה מירוחם. עשרות אנשים כתבו
11 לי וגם כתבו בתגובות והתקשרו אלי ושאלו אותי איך יכול להיות דבר כזה, כי בית המשפט לא אדם
12 רגיל במובן הזה של ניסיון חיים והמקצוע והעבודה. מכל מקום, שבית המשפט יקרא את המלל:
13 **"בבאב אל ואדף לצד כביש 1, מחכה רודן זעיר בחושך לטרמפ שיקח אותו"**. נו, אז יכול להיות
14 שאנשים אומרים **זו לא התמונה שלו**, אבל אין ספק שיש כאן עוד פרסום שהוא המשך של הפרסום
15 הראשון, המשך הגיוני של הפרסום הראשון. עוד פעם פרסום כוזב. בשום מקום לא כתוב שזה
16 אילוסטרציה או משהו הומוריסטי. אני לא חושב שבעניין של האם זה לשון הרע או לא, ואנחנו
17 משתמשים באדם הסביר, מבחן אובייקטיבי, שזה למעשה השופט הסביר. לגבי האם אדם אחר היה
18 מסיק מזה שזה אמת או לא – בית המשפט יכריע לפי מבחנים. אין חולק שלגבי מכתב ההתרעה קיבלנו
19 תשובה של הפרסום השני במקום איזשהי תגובה וכפי שעולה מהחקירה של הנתבע – עד להיום כלום
20 לא קיבלנו, לא התנצלות, לא הסתייגות, למרות שכבר בכתב ההגנה הוא כותב שהפרסום הראשון לא
21 מדויק, יש בו פרטים לא מדויקים; כלום, שום דבר. נוכח הראיות שבית המשפט ראה, אין חולק
22 שהנתבע פרסם את הפרסומים, אני מפנה לעמוד 8 לפרוטוקול, שורות 23-30, עמוד 13 ועמוד 14, שורה
23 3. כפי שבית המשפט קבע על פי הלכה שנוהגת מימיה, על עניין **חזן** אני מסתמך הרבה, האם הפרסום
24 מהווה לשון הרע נבחנת על ידי בית המשפט במבחן אובייקטיבי באמת מידה אובייקטיבית, ע"א
25 334/89 **מיואלי נ' אלמוג**. נוכח שני הפרסומים ובפרט עדותו של התובע, ברור שלא ניתן להגיע למסקנה
26 אחת, שני הפרסומים מהווים, אני אסייג – לכאורה, לשון הרע. לשון הרע לא מההומוריסטים כמו
27 שמנסה חברי, לשון הרע מהחמורים ביותר שיכולים להיות ופרסומים שנועדו לפגוע בראש הממשלה
28 ורעייתו בהמשך למתווה שכה נקוט בידי הנתבע כל כך הרבה זמן. אני אפנה לסעיף 1 לחוק איסור
29 **לשון הרע, הקובע שפרסום דבר שעלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לבזות אותו ... או תכונות**
30 **המיוחסות לו** זה לשון הרע. היש ספק ששני הפרסומים האלה שמתוארים כמעשים שהיו, למרות
31 שמעולם לא היו ולא נבראו, שבמכלול מציגים את ראש הממשלה כאדם חלש שאשתו זורקת אותו
32 מהמכונית בליווי צעקות, באמצע הכביש, והוא נאלץ לעמוד לתפוס טרמפ, בליווי התמונה; היש ספק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 שפרסומים כאלה יש בהם כדי להשפיל, לבזות ולפגוע בתובעים? כנ"ל לגבי רעיית ראש הממשלה. אני
2 מסכים שאין בפרסום השני התייחסות לאשת ראש הממשלה, אלא בדרך של הסקה – שמי שקרא את
3 הראשון מבין. אני מפנה לע"א 334/89, שם נקבע שאין חובה, לעניין סעיף 1, להוכיח פגיעה באדם או
4 נזק ודי להוכיח כי עלול להיפגע ובע"א 89/04 **נודלמן נ' שרנסקי**, נקבע שקיימת חזקה כי נגרם נזק
5 לשמו הטוב של הנתבע מעצם פרסום לשון הרע, על אף שלא הוכח נזק מיוחד שנגרם. אני מפנה גם
6 לפסק דינו בעניין **חזן**, סעיף 289, שם קבע בית המשפט, מותב זה, **"הנה כי כן, חוק איסור לשון הרע**
7 **קובע כי לשון הרע היא, בין היתר, פרסום דבר שעלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לבזות אדם**
8 **בשל מעשים או תכונות המיוחסים לו או העלול לפגוע במשרתו של אותו אדם, אם המשרה ציבורית**
9 **ואם אחרת ..."**. אני אחסוך לבית המשפט את הקביעות בפסק דין **חזן** שעליהן יישם בית המשפט את
10 מה שנאמר כאן ואבקש שהוא ישווה את הדברים הן מבחינת השאלה אם יש לשון הרע, הן מבחינת
11 שאלת חומרת לשון הרע. כמובן, באופן יחסי למעמדם של התובעים. עורך דין פלדמן הוא עורך דין
12 גדול, גם חברי ליאור אפשטיין, שאני מכיר אותו שנים, אני באמת מעריץ את עורך דין פלדמן בכתיבה
13 שלו. לכן, למרות שהוא בכלל לא נקט בצעדים שמתבקשים בחוק איסור לשון הרע, כלומר לומר מה
14 ההגנות שלו, מה ההגנות? אני בכל זאת אעשה איתו מחווה. הנתבע, באופן באמת חסר תקדים, בצורה
15 צינית, מכוערת מאוד, ניצל את החסינות שחלה על כתיבי בי דין והשתמש בכתב ההגנה כדי להמשיך
16 ולהכפיש את התובעים באופן ציני, מכוער וגם שפל שאין כדוגמתו. בית המשפט גם ראה במהלך הדיון
17 איך הוא התנהג, אבל אני מדבר על כתב ההגנה – בתוך כל סעיף כמעט יש או איום או דברים שהם
18 לא רלוונטים וצריך להתייחס אליהם בעניין "הגנת ההפחדה" בהוצאות ובכוונה לפגוע. אחרי שאנחנו
19 קוראים והעיניים שלי נפערות שוב ושוב למקרא ההכפשות האלה, הכפשות מזוויעות – אין טענת הגנה
20 מוכרת, אין טענה למשל **הנתבע מסתמך על טענת ההגנה בסעיף 14, 15, 16** – אין. בעניין זה, אין כלום.
21 אני מפנה את בית המשפט לת"א 12577/07 **תורג'מן נ' רובין**, שם נקבע, בין השאר כי נתבע שמבקש
22 להתגונן בטענת הגנה כלשהי צריך לציין אותה במפורש בכתב הגנה ואם לא יעשה כן – לא יוכל
23 להסתמך עליה. אני לא אחסום אותם בגלל טיעון פרוצדוראלי, לא חושב שהתיק הזה הוא כל כך חלש
24 שמצדיק טיעונים פרוצדוראליים, אבל מה שאני אומר זה משהו אחר לגמרי – בסדר, "תביעת
25 השתקה", אבל מה שהפסיקה קובעת זה שכשאתה נסמך על טענת הגנה אתה צריך לטעון את טענת
26 ההגנה ולכתוב את העובדות שמייצרות לך את ההגנה הזאת. רק בעמוד 8 לכתב ההגנה, בסעיף 77
27 מופיעה טענה סתמית לפיה האמור בפרסום הוא אמר ותמים, כלומר טענת אמת דיברתי, וכי הפרסום
28 נעשה בתום לב ובהתבסס על מקורות ראויים והוגנים. זו חלק מטענת ההגנה. סעיף 14 שמדבר על
29 אמת דיברתי מקצה עוד תנאים שבכלל לא נטענו. לאחר מכן, הטענה של תום הלב, יש לנו כמה
30 סעיפים, יש כמה הגנות של תום לב, אבל אתייחס לכולן. אני מפנה לסעיף 79 לכתב ההגנה, הוא טוען
31 כי הייתה עליו חובה מוסרית וציבורית לפרסם את הפרסום, זה חלק מההגנה. כל שברי ההגנות.
32 בסעיף 80 לכתב ההגנה הוא טוען שמדובר בביקורת הוגנת, ראויה ומחוייבת על ההתנהלות. לעניין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 הזה של ביקורת – בעמוד 8 לפרוטוקול, שורות 36-38, משנשאל הנתבע במהלך חקירתו הנגדית אתה
2 עדיין מתעקש שזה מעשה שהיה? הוא משיב הרבה יותר מאשר אז ; פרוטוקול בעמוד 9, שורה. אני
3 שואל אותו, הרי אתה כותב בעצמך שיש אי דיוקים בפרסומים... לא נתן תשובה; עמוד 10, שורות 14-
4 1. הנתבע הודה שאין לו עדים שיעידו על האירוע הנטען וכי הוא שמע את הסיפור נשוא הפרסום
5 ממישהו ששמע ממישהו, והם לא רצו לבוא להעיד וגם לזה אתייחס בהמשך. עמוד 25, שורות 12-21,
6 פה הגרסה מתגלגלת. בהתחלה טען הנתבע ששלושים איש נכחו באירוע, אחרי זה שיזמין שישה עדים.
7 אני פותח סוגריים גדולות – זו הגנת ההפחדה, זו הסחיטה באיומים, הבטיח את זה, אני אעשה פה
8 קרקס, אחרי זה לפתע, לאחר שירד לארבעה עדים, פתאום אין עדים ופתאום מבקש חברי להזמין את
9 דיסקין וכהן, שני ראשי שב"כ לשעבר, כאשר בית המשפט אישר רק את הבאתו של כהן. הנתבע לא
10 הביא אותו להעיד, למרות שבסעיף 125 לתצהירו הוא כותב שעדותו של כהן או דיסקין אמינה עליו
11 וכי אם יגיד שהפרסום הוא עורבא פרח – ישתכנע בכך. חקרת את הנתבע ושאלתי אותו, הוא הכחיש
12 שיש סעיף כזה ואחרי זה הראיתי לו את הסעיף. הוא יכל לאחר המשפט, לאחר ההוכחות, זה מאוד
13 חשוב, גם בפסק הדין יתייחס בית המשפט לשאלת הפיצויים, נניח שהיה יוצא מר סרנה ואומר טעיתי,
14 יורם כהן לא בא, אין לי עדות, כנראה שזו רכילות שאני לא יכול להוכיח ולא היא, נהפוך הוא – מר
15 סרנה, בראיון הראשון שנתן, יצא לתקשורת ואמר אני ניצחתי את המשפט, שאלו אותו למה, הוא
16 אומר ברגע שהצלחתי להביא את ראש הממשלה לעמוד על דוכן העדים ולהיחקר כמו כל בן אדם –
17 זה ניצחון, וכך גם כתב. אבל גם אחרי שכהן לא בא וגם אחרי שבית המשפט אמר שיש בעיה עם
18 ההוכחה, ממשיך, ויש לזה משמעות בפסיקה. אני שואל אותו שוחחת עם מר כהן? תשובה: לא; עורך
19 הדין שלך שוחח עם כהן? תשובה: לא, ויתרנו עליו. זאת אומרת, כשכתבו את מה שכתבו בבקשה,
20 שהם יודעים כביכול על המקרים והם יעידו, הם כתבו זאת סתם או שזה איזה חלק שהוא מתווה
21 הסחיטה באיומים, אולי יוציאו ממנו משהו שירתיע את ראש הממשלה. העד אומר ויתרנו עליו בעמוד
22 3, שורה 17, ושבא כחו לא שוחח עם מר כהן בעמוד 4, שורה 8. אחרי זה טען שהעדים סירבו לבוא כי
23 הם מפחדים, עמוד 26, שורות 22-27 וטען כי הוא שומר עליהם. שאלתי אותו אם הוא שומר על חיסיון
24 עיתונאי, הוא אמר שלא, למרות שבסעיף 181 לכתב ההגנה הוא טוען לטענת חיסיון עיתונאי. כשאני
25 מפנה אותו לזה הוא מודה שהוא שומר על חיסיון עיתונאי. פה יש שתי נקודות משפטיות: (1) שאלתי
26 מדוע לא פנה לעורכי דינו והם לא זימנו את מר כהן, שכן במדינת ישראל החובה להעיד היא חובה
27 חקוקה ובית המשפט יכול לחייב לבוא להעיד – לא השיב; הטחתי בו אז כנראה שידעתם שלא יתמוך
28 בגרסה שלכם והוא לא ידע מה להשיב. הכלל הזה שנקבע ולפיו אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת,
29 מדרך הטבע, את החשד שיש דברים בגו ושבעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו ומחשיפתו
30 לחקירה שכנגד, זה ע"א 465/88 הבנק למימון נ' מתתיהו. עם שני עורכי דין כאלה נפלאים וחזקים
31 שידעו את החוק, יודעים שיש חובה להעיד – אם באמת היו חושבים שהעדים האלה ראו או שמעו
32 משהו, חזקה עליהם שהיו מוציאים להם זימונים וחוקרים אותם, חזקה עליהם שהיו אומרים את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 האמת. לא ניתן כל הסבר, ויש לקבל את החזקה שנקבעה בפרשת הבנק למימון. באשר לטענת עיתונאי
2 ששומר על חיסיון, גם פה הכלל מאוד ברור והוא נקבע על פסק הדין המנחה בעניין **ציטרין**, אם נקבע
3 שלא זימן מקורותיו כעדים בטענה של חיסיון, אני מפנה לסעיף 181, שם נטענה טענת החיסיון, הוא
4 צריך להוכיח את הטענות שלו באמצעים אחרים, וכאן לא עשה כך. אני חושב שאפילו לפני שהחלו
5 הוכחות הנתבע הודה למעשה שלא יכול להוכיח אמת בפרסום. אין אמת בפרסום, אין הבעת דעה. לא
6 רק שאין תום לב, אלא יש רוע לב וזדון חריגים. כשהנתבע טוען תום לב, אני לא יודע אם הוא מסתמך,
7 יש כמה פעמים תום לב, 16, 17, אני אתייחס כאילו אני לוקח אותו לקולא ואתייחס לכלל סעיפי החוק
8 – סעיף 16ב(2) ששולל את הגנת תום הלב כאשר המפרסם לא נקט לפני הפרסום באמצעים סבירים
9 כדי להיווכח האם הפרסום אמת או לא. מה הוכחנו? הוכחות חלוטות (א) שטרם הפרסום הנתבע לא
10 פנה לתובע או למי מטעמו כדי לבדוק את הפרסום וגם לא פנה למקור שסיפר כביכול את הסיפור
11 לחברו, בשים לב, לפני טענת החיסיון העיתונאי ולפני הבאת העד, הוא אפילו לא דיבר עם המקור
12 שסיפר כביכול את הסיפור לחבר שלו. ברור שהחזקה חלה, הוא לא סתר אותה, לא הסביר שום דבר.
13 גם אם נלך אפילו ונאמר, אני פשוט עוזר לחברי, נניח שהוא טוען את הגנת תום לב בסעיף 17, מה
14 אומר סעיף 17א? שאם המפרסם, במקרה הזה מר סרנה, מתבקש להתנצל ולהכחיש את הפרסום ולא
15 עשה כן, למרות שהוא יודע שהפרסום אינו נכון, אין תום לב. אני מפנה את בית המשפט בקצרה מה
16 עשה כן הנתבע – עמוד 25, שורות 22 ואילך, מה הוא אמר? "למחרת היום בו שמעתי ... פרסמתי את
17 הפרסום הראשון"; שורה 24 "טרם שפרסמתי את הפרסום הראשון לא התייעצתי עם אף אחד ..
18 וכאמור לא בדקתי את הפרסום עם המקור". מה הוא אומר? אם זה נכון צריך להביא את מר סרנה
19 לבית המשפט, הוא יכול להיות מיליונר, מדוע? הוא אומר *אני יודע להבחין בין שקרנים ללא שקרנים*.
20 אם היה כאן בבתי המשפט משפטים גדולים של רצח, הוא מסתכל על הבן אדם, לא צריך בדיקה, ממש
21 רציני. *אני יודע להבחין בין שקרנים ללא שקרנים, לא צריך בדיקה*, עמוד 26, שורה 13, בדקת שאלתי
22 והוא אומר שלא בדק. שאלתי אותו "בכלל לא בדקת?" תשובה: "לא, בכלל לא בדקתי".
23
24 הנה כי כן, הנתבע הודה שהוא לא נקט בשום אמצעי לשם בדיקת הפרסום, כלום. לעניין זה אני מפנה
25 את ביהמ"ש לע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, שם נקבע בין היתר: "בנסיבות העניין ניתן להגיע
26 למסקנה הברורה שהמערערים לא נקטו לפני הפרסום אמצעים סבירים כדי להיווכח אם אמת הוא ...
27 החזקה הקבועה בסעיף 16 ב' היא עובדתית וניתנת לסתירה, אולם החזקה לא תיסתר אלא אם יוכיחו
28 המערערים בנסיבות כלשהן המצדיקות המנעותם מנקיטת האמצעים הסבירים ובירור האמת ...".
29
30 לענייננו, עומד עיתונאי רציני וכשאני אומר רציני, אני לא אומר בציניות. עיתונאי רציני מאוד והוא
31 גם כותב מאוד יפה, הכתיבה שלו מאוד ספרותית ויפה. הוא בעל מוניטין, כתב עשרה ספרים, בעל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 פרסים וגם כותב בידיעות, מגיע לו דבר כזה, פתאום יש לו איזה קשר אולי, עם כוחות גדולים מאיתנו
2 שאני לא יודע, הוא ממצמץ בעיניים ויודע אם אדם משקר או לא, זה מה שהוא אומר.
3
4 כעת, גם הגנות בסעיף 15, אני מניח, הם לא כתבו, שהם טוענים ל- 15.4. ס' 15.4 זו הגנה אם הפרסום
5 נעשה בתום לב ו- 4 שזה היה הכי רלוונטי למה שהוא טען, הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות
6 הנתבע. ז"א, יש כאן כשני תנאים.
7
8 ברור שאין כאן תום לב, עילה שהופרכה וברור שזו לא היתה הבעת דעה, הפרסום הוא עובדתי, שני
9 הפרסומים. שני הפרסומים היו תיאורים עובדתיים, שני הפרסומים לא נעשו בתום לב ולא נעשו כל
10 אמצעים, אפילו לכאוריים למראית עין קלים, משהו, כדי לבדוק ולכן, אין חולק שהנתבע לא רק שלא
11 זכאי להגנות, אלא הוא לא טען אותם, אפילו לא פעם אחת טען בצורה מסודרת הגנה וניסה להתמודד
12 ולהוכיח אותן, לא בכתב ההגנה ולא היום.
13
14 אני אתן נקודות קטנות מה מעיד על חוסר תום לב, דוגמאות ליצירת דרמטיזציה בפרסום, באמצעות
15 הכללה מודעת של פרטים לא מדויקים מעידה על חוסר תום לב ואני מפנה לת"א (ת"א) 1288/62.
16 ניסוח בוטה ומעליב בצורה בלתי סבירה ועשוי להעיד על חוסר תום לב ולגרום לכך שלא תעמוד לו
17 החזקה לפרסום בתום לב.
18
19 לפיכך, כאשר קיימת בפרסום הגזמה בולטת וחריפה או הגזמה בלתי נכונה המוגשת בסגנון סנסציוני
20 חסר טעם, ניתן ללמוד על קיום החזקה בסעיף 3ב16 ולעניין זה אני מפנה לת.א (ת"א) זהר נ' פריזן
21 ואח', אין לי מספר תיק, זהר נ' פריזן לא צריך, כי זה פסקים מחוזיים, ס"ד 344.
22
23 ניתן ללמוד על כוונת המפרסם, גם על יחסים מיוחדים בינו לבין הנתבע, כמו יחסים היכולים ללמד
24 על נטיה לחסל חשבונות באמצעות הפרסום, בדיוק כמו שהיה בענייננו. ז"א, זה לא איזו כתיבה חד
25 פעמית.
26
27 לגבי הבעת דעה – ברור שמי שטוען להבעת דעה צריך להפריד או להראות על הפרדה בין הדעה לבין
28 העובדה ובשני הפרסומים אין את זה. בשני הפרסומים מתוארות עובדות ולא דעות ומכל מקום, אין
29 אבחנה, גם אם יש דעה. זה דיון נוסף 9/77 – עיתון הארץ.
30
31 כעת, אטען על הכוונה לפגוע כמשמעות המונח הזה בסעיף 7ג' לחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 אני סבור, גם מהראיות וגם ממסמכי בית דין וגם ממה שנאמר היום או יותר נכון ממה שלא נאמר,
2 עולה בבירור, סליחה, בעצם חברי אמר את זה – הנתבע רוצה לפגוע למעשה בראש הממשלה והוא
3 פוליטית חושב שלא טוב שיהיה ראש ממשלה ומה שהוא אמר אמר.
4
5 ביהמ"ש יראה לצורך הוכחה שהפרסומים נעשו כדי לפגוע, בכוונה לפגוע בתובעים כמשמעות המונח
6 בסעיף 7אג', אני מפנה את ביהמ"ש לעובדות הבאות: בעמוד 6, שורה 29; עמ' 7, שורה 21.1, הנתבע
7 מכנה את ראש הממשלה "שקרן עלוב" ואני מפנה לפרוטוקול.
8
9 ביהמ"ש זוכר ושאלתי, בבוקרו של הדיון שנערך, דיון הוכחות ביום 14.03.2017, פרסם הנתבע שוב
10 את הפרסום עם קריאה לחברים שלו לבוא ולעשות לו פה נפשות בפני ביהמ"ש, ביהמ"ש קיבל את
11 הפרסום וסימן אותו ת/1. כל זאת חרף ההודעה שלו בסעיף 180 לכתב ההגנה, שהפרסום הוא לא
12 מדויק וכשאני שואל אותו מדוע לא תיקן, למצער את הפרטים הלא מדויקים שהוא הודה בהם והוא
13 לא השיב תשובה (עמ' 10, שורות 1-14).
14
15 הנתבע אישר כי קיבל את מכתב ההתראה (נספח 3) ולא הגיב לו כלל (עמ' 10, שורה 33).
16 הנתבע אישר שטרם שפרסם את הפרסומים לא שיגר, למצער, כפי שמקובל, שאילתא ללשכת ראש
17 הממשלה. הנתבע אישר שטרם שפרסם את הפרסומים לא שיגר אפילו שאילתא ללשכת ראש
18 הממשלה, כדי לבדוק את אמינות הפרסום (פרוטוקול, עמ' 12, שורה 20).
19
20 מה זה מעיד על כוונה לפגוע? זה מעיד על הרבה דברים נוספים חמורים שטרם אומר.
21 אפילו במהלך חקירתו של הנתבע בפני ביהמ"ש הוא המשיך בניסיונות ההכפשה שלו, ניסיונות
22 מחפירים שנועדו לפגוע בתובעים. למשל, כשאני שואל אותו למה לא פנה אל ידיעות אחרונות, שם
23 הוא מפרסם לטענתו יום-יום, כדי שיפרסמו? אז הוא "השחיל" עוד משפט אחד מכפיש קבל עם ועדה:
24 "יש עשרות סיפורים פה על מכות, צעקות, ריבים" (עמ' 16, שורה 24). זה ניצול ציני ומכוּעַר של
25 החסינות המוקנית לדברים הנאמרים בביהמ"ש.
26
27 ביהמ"ש הנכבד מופנה למוצגים ת/2, פוסטים של הנתבע, מהם עולה עד כמה הנתבע מונע משנאה
28 עיוורת ועד כמה מנסה לפגוע בכל דרך בראש הממשלה ומשפחתו.
29
30 לאחר שהודה כאן היום שהכתיבה שלו מונעת מהאג'נדה שלו שהיא החלפת ראש הממשלה (עמ' 20,
31 שורה 34), צריך לקרוא מה שהוא כתב בת/2. אני אומר את זה ואני לא יודע איך אפשר להגיד דברים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 כאלה, אפילו אם אתה שונא את ראש הממשלה וחושב שהוא הכי גרוע שיש: "ראש הממשלה שלנו
2 הוא הכי חמדני, הכי אלים, הכי מסוכן והרסני לארץ שהיה אי פעם".
3
4 אני שואל אותך אם זה לא כוונה לפגוע? (עמ' 21, שורה 19) והוא אומר "לא, זו ביקורת". אני משאיר
5 לביהמ"ש את השאלה האם מי שכותב בצורה כזאת באמת מתכוון לבקר או לפגוע, זו שאלה שביהמ"ש
6 יצטרך להכריע בה ומכל מקום, גם לטעמי ביקורת הכי קשה ולגיטימית ככל שתהיה, צריך לנקוט
7 בלשון מכובדת, אבל נורמטיבית. אין עוד מישהו שכותב כמו מר סרנה ושהוא רואה שהוא כותב
8 ועוברים לשתיקה אז זה מחזק ומעודד אותו.
9
10 שיא השיאים שמעיד עד כמה כוונתו של הנתבע היתה לפגוע כמשמעות המונח בסעיף 7, בכל מחיר,
11 פגיעה בכל מחיר וניתן למצוא בהתבטאות שלו בפני ביהמ"ש בכאן, בו הוא "השחיל" עוד הפעם
12 הכפשה חמורה. כששאלתי אותו מה גרעין האמת בפרסום שלו, אז הוא השיב: "גרעין האמת מריבה
13 אחת מני רבות בין בני זוג שלפעמים אני קורא לו המטורלל" (פרוטוקול, עמ' 28).
14
15 חברי טען היום והוא עשה טעות על גבי טעות בניהול התיק, עם כל הכבוד לו. אחת מהטענות שלהם
16 שאעמוד עליה וגם אפריך אותה, זה שאינטרנט, פוסטים וכו' זה משהו כזה בידורי, פוחזני, עוקצני,
17 לא צריך להתייחס לזה ברצינות, אבל רחמנא לצלן. אם אתה אומר שבאינטרנט מותר כי זה משהו לא
18 רציני, אז איך אתה מעז לבוא לביהמ"ש בפני כל אמצעי התקשורת, בפני כבוד ביהמ"ש ולהשחיל שלא
19 לצורך, באופן מלאכותי, "מכווער ומנוול". יש כאן כיעור והוא לא נשאל על זה כשבני הזוג מכונים
20 מטורללים או כשיש ריבים או מכות.
21
22 אני חושב שזו לא הכוונה לפגוע, שאדם שמהו השתלט עליו, כוח לא טוב ומניע אותו וגורם לכך שהוא
23 לא מבין מה הוא עושה. דווקא בביהמ"ש אתה צריך להגיד לשופט, זו תשובה לשאלה שבכלל לא
24 קשורה, שהוא מכנה אותה "בני הזוג המטורללים". אין ספק שהנתבע פשוט לא יודע את מורא הדין.
25 כששואלים אותו שאלות והוא מנסה להכפיש את ראש הממשלה, הוא יודע שיש לו חסינות, אז הוא
26 לא מכבד גם את ביהמ"ש כשהוא עשה את זה, אבל לגבי סעיף 7ג', זה הרבה יותר ממה שצריך להוכיח
27 אם אנו מדברים על כוונה לפגוע. זו כוונה לפגוע, שמוכחת מעל ומעבר למה שצריך.
28
29 יצר ההכפשה והכוונה לרוע של הנתבע גדול ממנו, שולט בו אם הוא מעז לעמוד על דוכן העדים ולומר
30 מה שהוא אמר. אני מפנה לפרסומים עצמם ולעומק הזדון שבהם, הם זדוניים, לסגנון המשתלח
31 שלהם, לסגנון המשתלח במיוחד, סגנון מכווער שבכתב ההגנה ובמיוחד לעשרות סעיפים לא רלוונטיים
32 שהוכנסו כדי לחסות בהגנה של חוק איסור לשון הרע. כל זה מביא למסקנה שמדובר בכוונה לפגוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1
2 אני מפנה לסעיפים 54, 55 ו-59 לתצהיר, שם משווה הנתבע את ראש הממשלה ורעייתו לצ'אוצ'סקו,
3 חואן פיאון ורעייתו. לגיטימי, מותר, אבל שוב, מעיד על זדון ולא על כוונה לפגוע, אלא הרבה יותר.
4 זדון במלוא הכיעור.

5
6 אני מפנה לסעיפים 60, 62, 65 ו-74 לתצהיר הנתבע, שם הוא אומר "אני מבקר חריף של ראש
7 הממשלה, רע ומר יהיה גורל ילדינו אם התובעים, גם ראש הממשלה ואשתו ימשיכו להיות ברמת
8 השפעה בה הם אוחזים במשותף", אותה הוצאת דיבה מוגנת.

9
10 אני מפנה לסעיפים 87, 100, 101, 104, 108, 109 ולסעיף 123 לתצהיר, שם העיתונאי המכובד והמהולל
11 הזה, זוכה פרס ראש הממשלה, היה חשוב לו לכתוב: "ספק אם התובעת, גב' נתניהו שהיא פסיכולוגית
12 מומחית שמטפלת בילדים, היתה נבחרת אי פעם לתפקיד ציבורי או פרטי כלשהו כגון ועד בית או
13 נציגת שכונה". כך הוא כותב ובלי לחשוב אולי, בלי טיפה להגיד מה זה רלוונטי? ומה יקרה אם אחת
14 מן אמהות הילדים שגב' נתניהו מטפלת בהם תקרא את זה? ומה זה קשור לתיק בכלל?

15
16
17 **ב"כ הנתבע:**
18 זה לא קשור לתיק.

19
20 **ב"כ התובעים:**
21 אבקש שיירשם שחברי אמר שזה לא קשור לתיק. זה אכן לא קשור לתיק, אך מעיד על הרצון לפגוע,
22 על הזדון.

23
24 אני מפנה את ביהמ"ש לסעיפים 145, 171, 172, 173 לתצהיר הנתבע ואבקש שביהמ"ש יתרשם
25 מעוצמת הזדון והרצון של הנתבע לפגוע לתובעים.

26
27 אני מפנה לשיא השיאים, לשאלון שהנתבע שלא כדן, אסור לעשות מה שעשה, צירף לתצהיר ואסור
28 וזה למרות שביהמ"ש לא התיר את השאלות בו, את רוב השאלות, אבל הוא צירף לתצהיר, שוב, כדי
29 שיוכל לפרסם ולמזלו הרע מאוד חבריו לא אהבו את זה, אז לא פרסמו. גם לעיתונאים יש איזה גבול
30 שאותו הוא לא מכיר. אני מפנה לסעיפים 2-18 ואני מפנה לשאלות, איזו עוצמה של נבזות ושפלות
31 רוח יש לאדם לטעון, הכל כדי להעליב, לפגוע, לפרסם את זה ולהעצים את הפגיעה בתובעים ולכן, אין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 חולק, אין מקרה יותר מתאים להחלת סעיף 7ג' ואם היינו הולכים כאן על תובענה פלילית – היינו
2 זוכים בה. הוכחנו לא כוונה לפגוע, אלא דרגת כוונה הרבה יותר גבוהה.
3
4 משהוכח שמדובר בלשון הרע ומשהוכח שלנתבע אין כל הגנה ומשהוכח שהפרסומים נעשו בכוונה
5 לפגוע, אני פונה לגובה הפיצויים. נכון שמדובר בפיצויים סטטוטוריים, אבל כמובן שהפיצויים בסעיף
6 7ג' הם לא מנדטוריים, כלומר, אין חובה על ביהמ"ש לפסוק את מלוא הפיצויים. הוא לא יכול לפסוק
7 יותר ממה שכתוב או להפחית, יש לו שיקול דעת להפחית.
8
9 אני רוצה להראות לביהמ"ש שאם יש מקרה שבו ישית את מלוא הפיצוי, לא יפחית ולו אגורה, זה
10 המקרה שלנו ולא בגלל שהוא מתרברב שהוא כבר ניצח ואגב, זה גרם לחיסרון כיס עצום למדינה, לא
11 בגלל זה שחבריו כותבים שיתרמו וכו' ואולי הוא לא ישלם את זה, לא בגלל זה שלמעשה, לדעתי הוא
12 נהנה, כי הוא מתראיין וכל היום יש פוסטים והוא כותב על המשפט וזה אולי נותן לו איזה עניין בחיים,
13 אלא מכמה סיבות ואחת מהסיבות החשובות ביותר זו הרתעה. אחד מהמטרות ויש מחלוקת אמנם
14 אם זו מטרה משנית או עיקרית, אבל אחת מהסיבות להנחת פיצויים היא גם הרתעה. אדם צריך לדעת
15 שכשהוא כותב דברים לא נכונים שמהווים לשון הרע, הוא צריך לשלם.
16
17 לעניין פסיקת הפיצויים וגובהם – אני הולך על דרך מאוד בטוחה שביהמ"ש נקט בה בפס"ד חזן, שם
18 ביהמ"ש מסתמך על עמ"ר נ' יוסף (סעיף 63 לפסה"ד), שם ביהמ"ש מאמץ את הפסיקה לפיה בפסיקת
19 פיצויים בגין לשון הרע יתחשב ביהמ"ש, בין היתר בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק וקהילתו,
20 בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא
21 אינדיווידואלית ואין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה, יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו,
22 במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. התנהגות הצדדים זה גם לפני וגם לאחר פרסום, כדי לאמוד את
23 הנזק. "התנהגותו של המזיק אף היא יכולה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך למשל, התנצלות על
24 דבר לשון הרע יכולה להקטין את הנזק ולהשפיע על שיעור הפיצויים. חומרת הפגיעה ברגשותיו של
25 הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים בחומרת מעשיו של המזיק" וכבר אמרתי מה שהנתבע עשה, לפחות
26 בפוסטים שלו, אבל "היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בביהמ"ש להוכיח את אמיתותם,
27 עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי".
28
29 לגבי הפסקה "אין לקבוע תעריפים", כאן המחוקק קבע תעריף מקסימום ומה שאני מדבר זה על
30 התעריף ואבקש תעריף שקבע המחוקק לאחר דיונים בכנסת, התייעצות וכו' ואני חושב שהוא תעריף
31 מאוד סביר בענייננו.
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 אני מפנה לת.א 21491-06-14 מילר נ' שמואל – גם עליו סמך ביהמ"ש בכאן בעניין חזן (עמ' 62). שם
2 נקבע שיש להביא את השיקולים הבאים כאשר שוקלים את סכום הפיצויים: טיבו הפוגעני של
3 הפרסום, היקף הפרסום ומהמסמכים שהבאתי לנתבע, הוא צריך להתגאות בזה שיש 25,000 עוקבים
4 ויכול להיות שקוראים אותו 2,000,000 איש. המשמעות שאחד קורא ומשתף עם החבר שלו, זה עולה
5 למיליוני אנשים, חומרתו של הפרסום, הבלטתו, נפיצותו, סגנונו, צורתו, העדר התנצלות של הנתבע,
6 האם הפרסום נעשה במטרה לפגוע במעמדו הציבורי של הנתבעים כפי שהודה הנתבע, אפילו אביו,
7 מר פלדמן הודה שהוא לא רוצה אותם כאן כראש הממשלה וגם כתב את זה בכתב ההגנה – אן כמעט
8 כל הפרמטרים האלה התקיימו.

9
10 באשר לטיב הפרסום וחומרתו – אין מחלוקת שאלה פרסומים זדוניים, מכוערים וחמורים מאוד,
11 שנועדו לבייש ולהשפיל את התובעים. התנצלות לא היתה, נהפוך הוא. במקום להתנצל הוא העמיק
12 את הפרסומים, הפך את זה למסע צלב. למעשה, לעניין שהכי העסיק אותו, בפוסטים לפחות מאז
13 שתבענו אותו. כמעט כל יום הוא המשיך עם הפוסטים, הכפשות ולכתוב, עלי, על ביהמ"ש ועל חבריי
14 ואחרי זה טען שניצח במשפט, מכיוון שהצליח להביא את ראש הממשלה, כאחד האדם, לחקירה.

15
16 אשר לסגנון הפרסום אני מפנה למה שהוא אמר בביהמ"ש: "הזוג המטורלל, השוואה לצי'אוצ'סקו"
17 ופה אני חושב שלעניין היקף הפיצויים יש משמעות מאוד חשובה שהנתבע וגם כל הציבור יקבלו פה
18 מסה וכאן יש תפקיד מאוד חשוב לביהמ"ש שבקביעת השיח, הלשון, הסגנון בכלל בתקשורת ובאמצעים
19 האלה שאנו מדברים עליהם בפרט, מפני שביהמ"ש בתוך עמו יושב ושומע על התאבדויות וביהמ"ש
20 גם כנראה יודע שהיום ציוץ בטוויטר מפיל חברות, ציוץ של הנשיא טראמפ גרם לקריסת החברה של
21 המטוסים.

22
23 לכן, אני חושב שבקביעת הפיצוי ביהמ"ש צריך לקחת את כל הפרמטרים האלה ואבקש שביהמ"ש
24 ייקח את הפרמטרים האלה ויש פסיקה שפסקו 250,000 ₪.

25
26 כעת, לגבי תזה שטוען הנתבע בכתב ההגנה – לגישתו, מותר לפרסם כנגד אנשי ציבור ובפרט ראש
27 הממשלה ורעייתו כל דבר ויהא שפל, מתועב או מרושע, גם בגין מה שהם ואין צורך להוכיח מה שזה
28 ויראה ביהמ"ש את סעיף 55 לכתב ההגנה. יכול להיות שהוא כותב את זה בתום לב, יכול להיות שהוא
29 מאמין בזה, אך אם הוא מאמין במה שהוא כותב אז יש לו בעיה מאוד רצינית – "התובעים הינם ראש
30 הממשלה ורעייתו ושום דבר הנאמר בקשר לחוסר תפקודם או אוזלת ידם, עיוורונם הפוליטי או
31 תפקודם היומיומי לא יכול להיות מתועב, שפל ומרושע". אפילו לא בחצי מילה, נניח "ושום דבר שהוא
32 אמת", כלום. אצלו מותר דמם של ראש הממשלה ורעייתו, הפקר ולא היא. אני מפנה לת.א (ת"א)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 27120/08 סיטנס בעניין חזן – שם ביהמ"ש חוזר בהסכמה על ההלכה 0"יש לקחת בחשבון כי הנזק
2 שנגרם לאנשי ציבור כתוצאה מפגיעה בשמם הטוב גדול ממידת הנזק הנגרמת לאדם הפרטי. עיקר
3 חיותם וקיומם הוא שמם הטוב וזה אינו הפקר, במיוחד כך כאשר בפרסומים אין אמת" וביהמ"ש
4 בכאן קיבל את בהסכמה.

5
6 לעניין הפיצויים אמרתי שצריך גם את פסיקת הפיצויים לחשב בעניין ההרתעה ואני מפנה לעניין עמר
7 (עמ' 526).

8
9 לגבי טענה שהיא בכתב ההגנה ואפילו נטענה פה היום אמנם בלשון רפה, פייסבוק, לא לקחת ברצינות
10 – הנתבע, למשל בסעיף 75 בכתב ההגנה אומר שמדובר בפרסום בפוסט בשולי הרשת החברתית
11 ובסעיף 168 לכתב ההגנה אומר כי הרשת החברתית מתירה פרסום פחות מוקפד ומרוסן מן העיתונות
12 המסורתית, כי האירוניה העצמית של הרשת ומעמדה העיתונאי פוחזת במקצת המטילה ספק בכל
13 וכיו"ב. בסוף הוא מסיים: "קוראי פוסטים בפייסבוק אינם מתייחסים ברצינות תהומית לכל מה
14 שמתפרסם שם". לא ידעתי שחבריי גם הפכו לפרלמנטרים. מאיפה הביאו את זה? זה לא נקבע בשום
15 פס"ד, זו המצאה. ההפך הוא הנכון.

16
17 בעוד בעיתון של היום עוטפים דגים מלוחים של מחר כפי המשל המפורסם, אז הפרסום באינטרנט
18 מונצח למעשה לעולמי עולמים, אלא אם ניתן צו המורה למחוק אותו. הפרסום באינטרנט, המונח
19 "פרסום ויראלי", לפעמים הפרסום באינטרנט כאש בשדה קוצים או חז, כמו שהיה בעניין שלנו ואני
20 לא חושב שמישהו שמתגורר פה, ישראלי לא קרא את הפוסט הזה. לומר שזה פחות רציני או פוחז
21 מכיוון שזה באינטרנט ומבלי אסמכתא זה לא נכון ותיכף אראה שהפסיקה קבעה ההפך.

22
23 ילדים התאבדו כתוצאה משיימינג באינטרנט, עסקים התרסקו כתוצאה מהכפשות באינטרנט ועכשיו
24 חוקרים את נשיא המעצמה הכי גדולה בעולם בגלל ציוץ בטוויטר. אז זו המצאה של חבריי, בכשרונם
25 הרב, כתבו את זה מאוד יפה ואין להם שום אסמכתא ותיכף אראה שההפך הוא הנכון.

26
27 אני מוכן להודות, גם לאמינות המפרסם יש חשיבות, כי הרי לא פרסום בטוויטר של מסעודה מדימונה
28 למשל, שכתבה ויש לה 20 חברים, זה לא לעומת פרסום של עיתונאי דגול בעל מוניטין ואני מפנה
29 לטיעון שלו. הוא בעל מוניטין עצום בכתובה, כותב בעיתון הנפוץ ביותר במדינת ישראל, מוכשר, זכה
30 בהמון פרסים ועצם העובדה שהוא כותב בידיעות מבדילה אותו מסתם מישהו שכתב בפייסבוק. הוא
31 איש רציני ואם לא היה רציני אז הוא לא היה כותב בידיעות, מן הסתם.

32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 אני מפנה את ביהמ"ש לע"א (חיפה) 62613-09-16, שם נאמרו דברים מאוד חשובים לענייננו – "רשת
2 האינטרנט והרשתות החברתיות הפועלות בתוכניה העניקה לציבור אמצעי קל ונגיש להביע דעתו
3 בקשר לכל דבר ועניין. מרחבי הביטוי החדשים שנפתחו, פתחו לצד גם מרחבי ביזוי חדשים. יש
4 הסבורים שיש לנקוט במידה מקלה עם מפרסמים המפרסמים פרסומים פוגעניים הנעשים במסגרת
5 רשת האינטרנט, שכן מדובר בפרסומים שתקופת חייהם קצרה והם חולפים מהעולם מבלי שהותירו
6 סימן. יש אחרים הסוברים שנקיטת גישה נוקשה כלפי פרסומים ברשת האינטרנט תיצור לרוח קרה
7 שתצנן ותפגע בחופש הביטוי שהוא ערך יקר ורב חשיבות במדינה דמוקרטית ויש הסוברים שפרסום
8 ברשת האינטרנט, דינו כדין כל פרסום אחר". בהמשך: "לאחר שהובאו הדעות מן הצד האחד, מרחבי
9 רשת האינטרנט הם אלה המאפשרים לכל אדם המצוי ליד מחשב להביע בקלות רבה את דעותיו. זה
10 שיא פריחתו ותפארתו של חופש הביטוי. ואולם, אותה קלות ממש היא שאפשרה למשיב לגרור את
11 המערער אל תוך הויכוח שהוא כלל לא היה צד לו, לייחס לו דעות שאינם דעותיו, לקללו, להסית נגדו
12 וכיו"ב... מי שמבקש ליהנות מחופש הביטוי יידע כי לצד הקלות הרבה בה הוא יכול לפרסם את הגיגיו,
13 עליו להקפיד ולשמור על הגבולות המותרים". בנוסף ביהמ"ש של הערעור דחה את קביעת ביהמ"ש
14 קמא שמדובר בפרסום חולף וקובע כי עם כל הכבוד אין דרך לקבוע מי מהציבור המכיר את המערער,
15 לרבות שכניו, לקוחותיו, הורים של חברים ושל ילדים צרב את הדברים בזכרונו. "הפרסום ברשת
16 האינטרנט אינו חולף יותר או חולף פחות מאשר כל פרסום אחר... מה שברור הוא שהמערער בוודאי
17 נצרב והוא נושא את העלבון ולדעתי הוא זכאי לפיצוי".

18
19 אני חושב שנוכח כל האמור, ביהמ"ש צריך, בכפוף לשיקול דעתו, להעניק לנו את כל הסעדים שביקשנו
20 בתביעה ואני מזכיר, גם פיצויים סטטוטוריים בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כדין, ממועד הפסיקה
21 ועד למועד התשלום בפועל וכעת, מכוח סעיף 1א9 לחוק אבקש להורות לנתבע בפסק הדין כך.
22 ביהמ"ש, בהגדרה של החוק הזה בימ"ש השלום ואגב, גם בית הדין לעבודה יש לו סמכות לדון לפי
23 סעיף 9א, אשר קובע כי ביהמ"ש בנוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי, במשפט פלילי או אזרחי של לשון
24 הרע, לצוות על איסור הפצה, על כל סעד וכן (פסקה 2 לסעיף 9) "... (מצטט) "... על חשבון הנאשם
25 או הנתבע במקום, במידה ובדרך שיקבע ביהמ"ש".

26
27 חברי, עורך דין אביגדור פלדמן בעיתון הארץ אמר בפסה"ד המנחה שקבע את ההלכה של הגנה על
28 הבעת דעה וזה לא רלוונטי לענייננו.

29
30 חברי הפנה לפסה"ד בעניין אבנרי נ' שפירא, שיש לתת משקל לחופש הביטוי – איש אינו חולק על כך,
31 אבל כמו שאמרתי ואמרו רבים וחכמים ממני, חופש הביטוי הוא לא חופש הביזוי.

32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 עוד משהו שאמר חברי ולא כל-כך הבנתי. האמת, לא הבנתי מה הוא עשה בטיעון הארוך שלו אולי
2 ביהמ"ש הבין, כשהוא ניסה כאילו לנתח ולפלח את הפרסום ואיכשהו להשאיר רק איזה חלק ממנו
3 ולטעון שזה הפרסום – אני לא מכיר דברים כאלה ואי אפשר לנתק את הפרסום מהקשרו, צריך לקרוא
4 אותו כמכלול אחד ולהסתכל עליו כפי שאדם סביר היה מסתכל עליו ולא להסתכל רק על המילה הזו
5 או האחרת, לנתח ולעשות הפרדה בין דעה לעובדות ואני מזכיר שההלכה הנוהגת בעניין זה, זה
6 שהחובה להפריד בין דעה לבין עובדות לבין הכותב.

7

8 אזכיר כי נטל הראיה עבר אליהם, מכיוון שבטענת אמת דיברתי, בדומה לטענת הודאה והדחה, ברגע
9 שאתה אומר שזה נכון, הנטל להוכיח שזה נכון עובר עליך ולא אני צריך להוכיח שזה לא נכון – הם
10 לא עמדו בנטל הזה.

11

12 הבאתו של פסק הדין בעניין גברת נתניהו כדי להצביע על מהימנותה היא מגוחכת ומיותרת.
13 מה הקשר בין מהימנותה של גב' נתניהו לבין התיק שבפני בית המשפט בכאן? איפה המהימנות שלה
14 באה לידי ביטוי? לא היתה משמעות לשאלה אם היא היתה מהימנה אם לאו. לקחת פס"ד ולזרוק
15 אותו פה ולטעון אם היא אמרה או לא אמרה, אם פסה"ד קבע או לא קבע – זה לא רציני.

16

17 גם הטענה של חברי, עורך דין פלדמן שכאילו בתצהיר של ראש הממשלה ורעייתו אנו מתייחסים
18 כביכול לפרסומים אחרים היא לא נכונה. מדובר בתצהיר קטן, נקודתי שמתייחס רק לשני הפרסומים
19 נשוא התביעה. הפרסום שהובא לפני ביהמ"ש כנספח 1 לתביעה, הוא כאילו קו המשווה והראינו את
20 השיא של הנתבע, הראינו משהו שכבר אתה נחמד ואומר "די, עד כמה אתה יכול לקרוא את הזוהמה
21 הזאת ולשתוק" ובכל זאת שתקנו ואז הראינו שני פרסומים עובדתיים ושני הפרסומים שהפניתי את
22 ביהמ"ש אליהם במהלך הראיות (ת/2), זה כדי להוכיח את הכוונה לפגוע, למה? כי את הכוונה לפגוע
23 אתה יכול ללמוד גם ממקורות חיצוניים לפרסום. אתה לא חייב ללמוד את זה דווקא מהפרסום עצמו,
24 אלא מעדויות, מהתבטאויות אחרות וכיו"ב.

25

26 לסיכום, אבקש כי בנסיבות הענין, נוכח התנהלות הנתבע שהפך את העניין הזה כמעט ל..., לא רוצה
27 לומר קרקס תקשורת, אבל הוא הפך אדם הכי מפורסם בישראל, שמו בפי כל ולא חשוב לנתבע שהוא
28 גם חיסל את השם שלו ואת המוניטין שלו, אבל הוא עשה שימוש מאוד מכוער בכתבי בית הדין כדי
29 לפגוע, גרם להארכת הדיון שלא לצורך ואני מזכיר לביהמ"ש שביהמ"ש קרא לנו ואמר לתובע בכל
30 הכבוד, שנראה שהוא לא יכול להוכיח את ההגנה "אמת דברתי" ושיתפטר – הוא לא הסכים.

31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 חברי, עורך דין אפשטיין הסכים שנוציא הודעה משותפת שגם ראש הממשלה מתנצל. בנוסף, גם
2 לקמפיין האדיר שעשה הנתבע בעניין הזה, כל יום מגדף וזה הכל להעצים את הנזק, לא להוריד את
3 זה מסדר היום ולהמשיך לסבור. מבחינתו, אני בטוח שהוא חושב שהוא עיתונאי אמיץ, אביר שלטון
4 והוא לא. הוא רק עשה נזק למרבית העיתונות בארץ ולכן, הייתי מבקש שישיית ביהמ"ש על הנתבע
5 הוצאות מאוד גבוהות בגלל כל הנימוקים הללו.

ב"כ הנתבע:

6
7
8 אתחיל מהמקום האידיאולוגי-משפטית שהתביעה הזו מתרחשת ואני מקריא: "עורך דינו של נתניהו
9 על סרנה – יש לו בעיה נפשית הוא חוזה חזיונות שווא". ברשות ביהמ"ש, מותר לו וזה מכאיב לסרנה
10 אשר רוצה להגיד המון דברים שהוא לא חוזה, אבל מותר לעורך דין כהן, לא רק במסגרת ההגנה של
11 כתבי בית הדין. אוי ואבוי היום שזה לא יהיה מותר לו.

12
13 כל הטענות שנשמעות בפני ביהמ"ש מבוססות על הסכמה אחת באמת, של התביעה ושל ההגנה. מה
14 שאומרים לביהמ"ש, כל הנימוקים שחברי הביא בסיכומים ארוכים מאוד-מאוד, זה להטיל אימה על
15 סרנה. "הנה, הוא נהנה, הנה, הוא שמח, הוא לא עיתונאי, הוא כן עיתונאי", אבל במלוא הכבוד הראוי
16 סרנה לא בעולם הזה. סרנה הפגין עוז אזרחי מסוים על משמעותו. ההגנה נקטה במידת הצמצום ומי
17 שעשה קרקס תקשורת זה התובעים ומי שמביא את גחמותיהם בתיק הזה, זה התובעים.

18
19 אצטט חקירה נגדית של התובעת, לאחר שהוצגה לה כתבה על-ידי עיתונאים מדווחים, כתבים לענייני
20 משפט מובהקים בתחומם ולא אציין מה כתוב שם, ביהמ"ש ראה את הכותרת. הכתבה היא, אין
21 צורך בשפה העברית להשתמש ביחס בין נפלט בצעקות כי לא רוצה, שאלה הן העובדות, שיש קושי
22 להגנה להוכיחן ראייתית בתיק הזה לבין מה שהיה כתוב אז, בכתבה היא. למשמע השאלה הזאת
23 אני מזכיר לביהמ"ש, אחרי תגרת גבולות ארוכה לגבי המותר, האסור והדפוס, אומרת התובעת את
24 הדברים הבאים, בעמודים 50-51 לפרוטוקול, משורה 36 בעמ' 50 ואז בעמוד 51, מול שורה 4, לאחר
25 הסבר ארוך למה היא לא תובעת בתיקים אחרים, אומרת התובעת: "כמו שתבעתי באחת התביעות
26 וזכיתי אצל כבוד השופט נועם סולברג והוא בפסה"ד כתב שטפטופי הארס החוזרים ונשנים על דמותה
27 של רעיית ראש הממשלה...". יש לי חשש שהתיק בפני ביהמ"ש הוא כוונה שלא לומר גחמה, שלא
28 לומר תפיסת עולם שאיננה ממן המשפט. נתק אובייקטיבי ביחס להרגשה סובייקטיבית של אדם
29 מסוים והאדם הזה נחקר בפני ביהמ"ש. האדם הזה גורר את ראש ממשלת ישראל שביהמ"ש צריך
30 עכשיו, לגישתו של חברי, להציל אותה ע"י שיתוקו של סרנה לחלוטין ושורש טרלול בתיק הזה מופיע
31 כשפעם אחת ביהמ"ש העיר לתובע שלא להשתמש בו, הנתבע ציית וגם ההגנה מצייתת לדבר הזה
32 וביהמ"ש צודק, השורש הזה לא משפטי. בפרוטוקול התובע השתמש בזה מספר פעמים והיום חברי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 עורך הדין כהן השתמש בו אף. אין שתי עולמות מקבילים, מותר לעורך דין כהן להאמין ומותר לו
2 להאמין.
3
4 כשאוספים את כל הדברים, אז אני שומע שיש סכנה שהילדים הקטנים לא יבינו משהו לא נכון – אם
5 כך, לא צריך לחפש את האיש הסביר מחוץ לאולם הזה. האיש הסביר הוא האיש שפוסק בביהמ"ש
6 הזה, אין איש סביר מצופה שאנו פוחדים מה יקרה לו.
7
8 לכן, כשלוקחים את כל הטענות כולן, אין תפיסת עולם סובייקטיבית לגבי לשון הרע. בנימוס, נעימות
9 וכיבוד יחסי אנוש לא לחצה ההגנה בדבר הזה, אבל הפרוטוקול כותב, הפער בין מה שאומר שופט
10 בפס"ד לבין מה שמעיד אדם בפני שופט, אם זה לא פוגע במהימנותו אשר מאוד קריטית לתיק הזה
11 כי אולי כן צעק ואולי כן הוציא מהאוטו, אז אם זה לא פוגע במהימנותו, אז זה שם את התביעה
12 בעמדתה. לא סרנה הוא מי שנהנה מהתביעה הזו, לא סרנה הוא מי שבונה את עצמו. כשאמרתי עוז
13 אזרחי – סרנה ידע שמחוץ לאולם הזה אי אפשר להפריד בין העיתון לבין זכות האדם לחשוב ולדבר.
14 אין מדובר בכלי תקשורת, אין מדובר בכתבה עיתונאית, אין מדובר בדרך עיתונאית. סרנה ידע
15 שהתביעה, בציניות תמשיך להלוס בדבר הזה, עיתון-עיתון. אין בפני ביהמ"ש עיתון, אלא בפני
16 ביהמ"ש אזרח שמעוניין להגיד דעתו והאזרח הזה, בתוך התיק הזה ועכשיו אני עובר לרצף הטלגרפי
17 של תשובתי, שורה-שורה, דבר והיפוכו.
18
19 כתב ההגנה אומר גם אומר בקשר לאמת דיברתי ושוב, אני לא ב"סינק" בשפה זרה אל מול תקשורת,
20 אלא מול ביהמ"ש הישראלי. האמת היא בכללותה. קיומה של עובדה שלא הוכחה לא מייצרת
21 אוטומטיזם לגבי האמת. העובדה שלא הוכחו ובהנחה שלא הוכחו, מייצרות בסיס עצום להגנת תום
22 הלב שלא מתרחשת ביחסת לבדיקה וביחד לתהליך של עיתון ושוב, הציניות של התביעה בולטת
23 בסיכומי חברי.
24
25 נכון שאסור היה לכתוב את זה בעיתון, נכון שאסור היה לשדר את זה במבט לחדשות, כי האתיקה
26 העיתונאית לא מאפשרת את הדבר הזה וכפי הנראה אי אפשר היה לעמוד מאחורי אמירות שכאלה,
27 אמירות לאותן 2 עובדות מרתקות: צעקה ולא רצתה שיהיה באוטו, שם אנחנו. כל השאר לא בפנינו.
28 כל הקרב והקרקס לא מתייחס לשום דבר אחר, אבל כשרוצים להטמיע תודעה, אז יש עיתונאי שכותב
29 בעיתון שקוראים לו, לא זוכר את שמו, ובעיתון הזה הוא באמת חושב שסרנה לא בסדר. זו פלוגת עת?
30 כל אחד יכול להביע את דעתו המאוד נאמנה ולהתמודד איתה.
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 לכן, כשהולכים לקטנון של הדבר, חוזרים לשאלה המרכזית בכתב ההגנה עכשיו, לאחר סיכומי חברי.
2 זה מה שהרעיד ראש ממשלה? ואני לא מדבר על התובעת, אלא על התובע. זה מה שהרעיד אותנו לצאת
3 מכל עיסוקיו ולהתמודד עם השאלה המאוד קשה הזאת? אז חברי אומר כן, כי צריך פס"ד ולא גזר
4 דין. לצורך גזר הדין הזה שתי השאלות המאוד קשות אחרי המינוריות של הפוסט, לא ינותחו כפי
5 הנראה או חברי רוצה שלא ינותחו – שאלה ראשונה, עולם המדיה, ע"א 43198-10-14 בעניין פרופ'
6 אילן שדה, בתיק הזה רק פס"ד מחוזי ואנו מסכימים שהכל חדשני ואדוני מעצב את הנתוב כרגע וטוב
7 שאין החלטה מוחלטת (מפנה לעמוד 18 לפסה"ד ומצטט).

8
9 ההגנה אינה טוענת שמותר להוציא לשון הרע באינטרנט. ההגנה מנסה לטעון כמו נגד קיר מכושף,
10 כשלעובדה אחת אין מסקנה אחת משפטית. רצף העובדות ושכלולן מייצר את המסקנה המשפטית.
11 האינטרנט איננו הפקר, אדם לא יכול לעשות באינטרנט מה שהוא רוצה, אבל בטווח של בין מה שלא
12 היה מפרסם עיתונאי בכותרת הראשית לבין מה שסיפר בבית לבת זוגו וחבריו שעל דעת כולם זה לא
13 יהיה לשון הרע, אם ישיח את כאבו, הבנתו, אז בטווח ביניהם נמצא השיח באינטרנט והטווח הזה לא
14 מייצר אוטומטית שהיתה מיוצרת בכתוב של פעם, בדפס, באדם שהטמיע.

15
16 אנחנו לא עירניים ליחס בין slander ל libel האחד הוא דיבה כתובה והשניה נאמרת בעל-פה.
17 חכמי המשפט יבדילו היטב בין השניים האלה. בפני ביהמ"ש לא "סלנדר" ולא "לייבל". בפני ביהמ"ש
18 חיה חדשה אשר צריכה לקבל כלים מסוימים שאף אחד מהם לא יכול להיות גזר דין על יכולתו של
19 אדם להביע דעתו. חברי עוסק ארוכות בלמה לא ולמה כן התנצלנו – אי אפשר להשיב למה שלא נדון,
20 החל מכתב ההגנה ובכל שלב ותצהיר, אנו מדברים על שני עובדות שאין ביכולתנו להוכיח.
21 כל אדם במדינת ישראל זכאי והתובעים בחרו שלא להפריך את העדויות האלה בצורה בולטת ושם
22 אנו עומדים. האמת של הידיעה נמצאת בסך הכל שלא.

23
24 לעניין מר כהן העד, ראש השב"כ לשעבר – בצער רב, אני לא חושב שלנתבע יש כלים לענות. מר כהן
25 אינו עד בשליטתנו ובחרנו, לאחר קשר עם מר כהן שלא להביא אותו ולא בגלל שאמר לנו א' או ב'.
26 אי הבאתו של מר כהן לא קשור בו בכלל. קו ההגנה נוהל באופן שלא יטיל אימה על מנגנוני הציבור.
27 הדברים נעשו בשקיפות ועורך דין פלדמן ואני לא רק השבוע הגענו לעיר. כל דבר הוצג בפני אנשים
28 שגם להם יש דעה והבנה, שלא לומר ניסיון רב בשאלות של סיכון או סכנה לדברים שלא צריכים
29 להיחשף. התיק הזה נוהל בפניצטה בהיבט הזה, מבלי להטיל שום אימה על אף אדם. ההגנה
30 הצטמצמה לחלוטין ובענייניו של מר כהן לא היה מועיל לנו בשאלה לגבי העובדות הללו וביהמ"ש לא
31 נתן לנו לפרוש את הדפוס. ביקשתי להזמין את מר כהן כי לנו יש מידע שאנו לא מצליחים להוכיח,
32 שיש ישיבות בנדון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1
2 הפתרון או הרפואה לדבר הזה, כדי לא לייצר את זה כצעד כעוס, זה סעיף 72 לחוק לשון הרע ואקריא:
3 "ההנחה היא שהוכחתו של נזק כזה איננה פשוטה. יחד עם זאת, אין פירוש הדבר שבכל מקרה בו טוען
4 תובע כי נפגע המוניטין שלו, יזכה בפיצויים. אם ביהמ"ש השתכנע כי חרף הפרסומים לא נגרם נזק
5 לתובע, לא יזכה התובע לפיצויים..." (מצטט). חברי מחזיק בתביעה הזו את המקל מכל קצותיו
6 ובאמצע. למעשה, הוא מסכים לטענותינו או לאופן שקראנו לתביעה "תביעת השתקה" הוא טוען
7 שהקושי של סרנה זה להורות לו לחדול בעיסוק מהתובע, התובעת או שניהם. הוא מקבל על זה שעל
8 אף שלא הביא שום ראיה לעניין הנזק, הוא משוכנע שצריך הוא לקבל את מקסימום הנזק במקרה
9 הזה, כאשר ההגנה עד עתה פעלה לפי כללי לשון הרע שאוסרים הכפשה או רמיזה או אמירה לגבי
10 התובעים.

11
12 ז"א, מי שרוצה את מקסימום הסכום ולא הביא ולו ראיה אחת לעניין הנזק (גם לעניין הזה די באדם
13 הסביר), מהפוסט של סרנה לא זז אדם אחר בדעתו איך יצביע בבחירות הקרובות.

14
15 בהנחה ורוצים צוים קשים, פיצויים עונשיים, כי הרי מבקשים מביהמ"ש בתיק הלא סבוך הזה,
16 ביהמ"ש אומר שיש עילה, נכנסנו לפוסט, בתוך הפוסט ביהמ"ש אומר שבעובדות האלה אין די כדי
17 לטעון אמת דברתי, הלכנו לתום הלב, לאחר מכן הלכנו לסעיף 4 לפקודת הניקין וביהמ"ש אומר לא,
18 במזג ראוי אפשר להגיש תביעה כזו – הצלחנו לייצר זאת בתביעה הזו.

19
20 מבקשים מסר אחד לציבור והשלבים שאמרתי עכשיו, לקח לביהמ"ש יותר מ- 30 שנה כדי להבין את
21 המיומנות כדי להשתמש בזה ובמצפוננו, שכלו ועינינו ביהמ"ש יסדר את הדברים ויגיע לתוצאה.

22
23 רוצים שביהמ"ש יוציא מסר, שיעניש. אני לא רוצה שביהמ"ש יעניש את גברת ומר נתניהו ואני לא
24 חושב שאני בריב חניה ואני לא חושב שמישהו ייצא עם ידיים למעלה מביהמ"ש.

25
26 אני חושב שתפקיד ביהמ"ש הוא לאזן ולשחרר את הלחצים. בהנחה שאין את כל ההגנות האחרות
27 כפי שצינתי, אז שתי העובדות הללו לא מאפשרות נזק מוחלט. הסכנה שזוהי תביעת השתקה, הסכנה
28 שהתביעה הזו נועדה לעשות, כמו שאמר עורך דין פלדמן, לנצל טכנית את ביהמ"ש, אז הדרך היחידה
29 להתמודד איתה היא סעיף 22, כדי שלא ייתפס שנעשה כאן מהלך של הרתעה.

30
31 אני לא מייצג אותם ויכול להיות שיש משהו בדברים הללו, אך בפני ביהמ"ש כרגע מה שיש זו צעקה
32 ולא רצתה. אם רוצה חברי הרתעה, צריך ללכת ל- 22 ולפרוס בפני ביהמ"ש את הדבר ואם יורד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

18 מאי 2017

ת"א 56211-03-16 נתניהו ואח' נ' סרנה

1 ביהמ"ש מההרתעה, אז נכנס למקום מאוד ברור בתהליך שבצדו ולזה אני עותר ואני פונה לביהמ"ש
2 כמעט בתחנון, שביהמ"ש יעטה עלינו סוכת שלום, שביהמ"ש יגיד שהדברים המקוממים הם מותרים
3 ולגבי אותם פרטים, אנו עם יד ביהמ"ש בפרופורציות שלהם.

4
5
6
7

החלטה

פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

8
9
10
11
12

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"ז, 18/05/2017 במעמד הנוכחים.

עזריה אלקלעי, שופט

13
14
15

הוקלד על ידי עמית ענבר